ДУК «Кобрынская раённая цэнтралізаваная бібліятэчная сістэма»
Цэнтральная раённая бібліятэка
Аддзел бібліятэчнага маркетынгу

ДА ПАЭТЫЧНАГА СЛОВА ДАКРАНІСЯ

ЗБОРНІК СЦЭНАРНЫХ МАТЭРЫЯЛАЎ ТВОРЧЫХ СУСТРЭЧ З ЛІТАРАТАРАМІ БРЭСТЧЫНЫ І КОБРЫНШЧЫНЫ

Кобрын
2021

ББК 78.374.3
Д12

Складальнік А. М. Міхейкіна-Белякова

Д12 **Да паэтычнага слова дакраніся** : зборнік сцэнарных матэрыялаў творчых сустрэч з літаратарамі Брэстчыны і Кобрыншчыны / ДУК «Кобрынская раённая цэнтралізаваная бібліятэчная сістэма», Кобрынская цэнтральная раённая бібліятэка, аддзел бібліятэчнага маркетынгу ; склад. А. М. Міхейкіна-Белякова. - Кобрын, 2021. – 69 с.

У зборнік увайшлі сцэнарыі творчых сустрэч з літаратарамі Брэстчыны і Кобрыншчыны. Пры складанні зборніка выкарыстаны сцэнарныя матэрыялы аддзела абслугоўвання і інфармацыі і аддзела бібліятэчнага маркетынгу.

Дадзенае выданне прызначана ў дапамогу супрацоўнікам публічных бібліятэк і ўсім тым, хто зацікаўлены ў правядзенні мерапрыемстваў патрыятычнай тэматыкі.

© Складанне. Міхейкіна-Белякова А. М., 2021
© Афармленне. ДУК «Кобрынская РЦБС», 2021

ЗМЕСТ

- БАЧЫЦЬ СВЕТ ПА-СВОЙМУ
  сустрэча-злёт з паэтамі Кобрыншчыны ______________________С. 4–5
- ВЕРШАПАД ПА-БЕЛАРУСКУ
  паэтычная гадзіна ____С. 6 – 8
- ГАЛАСЫ ЗЯМЛІ БЕРАСЦЕЙСКАЙ
  літаратурная сустрэча ______________________________________С. 9 – 12
- ГЛЫТОК РОДНЫХ КРЫНІЦ
  літаратурна-музычная кампазіцыя___ ______________________С. 13 – 15
- З ПАЭТЫЧНАЙ КРЫНІЦЫ КОБРЫНШЧЫНЫ
  літаратурная вечарына _________________________________ С. 16 – 22
- ЗАЛАТЫ РОССЫП ВЕРШАЎ
  фестываль паэзіі ____ С. 23 – 27
- І ВЕРШАМ ГАВАРЫЦЬ ХАЧУ Я
  свята-прэзентацыя новых кніг ____________________________ С. 28 – 38
- КНИЖНАЯ ИМПЕРИЯ
  поэтический нон-стоп____________________________________С. 39 – 42
- ЛЮБЛЮ СТОРОНКУ РОДНУЮ
  презентация поэтического сборника_______________________С. 43 – 44
- НАШЫ ВЫТОКІ : літаратурна-музычны салон______________С. 45 – 48
- ПОГОВОРИМ О НОВОЙ КНИГЕ
  час библиографического краеведения _____________________С. 49 – 50
- ПЯСНЯР ПАЛЕССЯ
  літаратурная вечарына ___________________________________С. 51 – 55
- МУЗЫКА ДУШИ
  творческий вечер поэта и композитора ____________________С. 56 – 60
- ПРАЗДНИЧНОЕ АССОРТИ
  устный журнал____С. 61 – 65
- ЧЕМ ПАХНЕТ СЧАСТЬЕ
  презентация книги _______________________________________С. 66 – 68

БАЧЫЦЬ СВЕТ ПА-СВОЙМУ

Бачыць свет па-свойму : сустрэча-злёт з паэтамі Кобрыншчыны / ДУК "Кобрынская раённая цэнтралізаваная бібліятэчная сістэма", Кобрынская цэнтральная раённая бібліятэка, аддзел абслугоўвання і інфармацыі. – Кобрын, 2018.

Вядучы 1. Паэзія, напэўна, як ніякая іншая, творчая ніва, прыцягвае да сябе людзей. Амаль кожны чалавек хоць адзін раз у жыцці адчувае ў душы нейкае патаемнае, раней незнаёмае пачуццё, якое прымушае ўзяцца за пяро і пісаць у рыфму. І гэта, думаецца, нармальная з'ява. І нятрэба баяцца сваіх пачуццяў. Праз паэзію чалавек пазнае сябе. Яго духоўны свет становіцца багацейшым.

Вядучы 2. Паэзія – гэта не толькі ўменне скласці строфы ды падабраць удалую рыфму. Акрамя рыфмы, рытма, у ёй абавязкова павінна быць думка, уласны погляд на свет, не пазычаны паэтычны почырк. Гэта галоўнае ў паэзіі, без гэтага паэзіі не бывае...

Вядучы 1. Сёння ў нашай зале сабраліся людзі, якія валодаюць творчай іскрынкай, неабыякавыя да лёсу нашай культурнай спадчыны. Розныя людзі, розны ўзрост, розныя думкі... У многіх ёсць цікавыя знаходкі, свежыя вобразы, свой стыль. Мы запрасілі да нас і сталых аўтараў, і тых, хто толькі спрабуе свае сілы ў паэзіі і выкананні пісаць. Творы іх розныя па ступені дасканаласці, не падобныя адзін на адзін. Аднак яны ёсць і гэта радуе. Значыць не толькі хлеб надзённы хвалюе людзей, хочацца ім і нечага большага – духоўна напоўненага жыцця, цёплай, шчы-рай размовы паэтычным радком.

Вядучы 2. Ведаеце, наогул гэта дзіўна, што ў наш нялёгкі час знаходзяцца людзі, якія яшчэ пішуць вершы. А калі пішуць, то, вядома, хочуць, каб іх нехта чытаў або слухаў... Аб тым, што хвалюе нашых аўтараў, натхняе іх да творчасці, дае магчымасць знаходзіць цудоўныя тайнічкі паэзіі, мы сёння запросім расказаць нашых паважаных гасцей.

Вядучы 1. З вялікім задавальненнм перадаем слова добрым сябрам нашай бібліятэкі, тым, хто не раз прымаў удзел у шэрагу нашых мерапрыемстваў. Іх імёны знаёмы многім па апублікаваным на старонках газет, часопісаў вершам, выдадзеным кнігам. Калі ласка, Леанід Глушко, Ніна Дрык, Ігар Сідарук. Гэтыя людзі заўсёды з энтузіязмам адгукаюцца на нашы просьбы, і сёння мы рады бачыць іх зноў. Вам слова...

Вядучы 2. Выдалі свае першыя кнігі Міхаіл Чайнікаў і Лідзія Жук – настаўнікі Кобрынскага вучылішча тэкстыльшчыкаў №153. Знаёмства з іх творчасцю стала для нас сапраўдным адкрыццём. Калі ласка, знаёмцеся, Лідзія Мікалаеўна Жук, Міхаіл Юр'евіч Чайнікаў.

Вядучы 1. Літаратура, паэзія – не менш адказная справа, чым усе іншыя. Патрабавальнасць да сябе і да слова – вось што перш за ўсё павінен узяць на ўзбраенне пачынаючы паэт. Нашы маладыя паэты пішуць па-рознаму, але ў іх вершах ёсць галоўнае – вера, нягледзячы ні на што, у лепшае. І няхай гэта не шадэўры сусветныя – шчыры радок таксама мае права на жыццё. Запрашаем да размовы нашых гасцей. Калі ласка Вікторыя Лукашук, Зінаіда Навасад, Сяргей Страчук, Леанід Валасюк, Ганна Міхалюк.

Вядучы 2. Калі мы рыхтаваліся да нашай сустрэчы, праглядзелі падшыўкі "Кобрынскага весніка", у т.л. літаратурную старонку за многія гады. Усе вы ведаеце, што пры раённай газеце існавала літаратурнае аб'яднанне "Узлёт", якое адкрыла шмат новых імён, дало жыццё новым вершам, байкам, апавяданням. Літаратурная старонка прапанавала чарговыя падборкі твораў нашых кобрынскіх аўтараў, не толькі ўжо вядомых, але і тых, хто друкаваўся ўпершыню.

І вельмі прыемна, што пасля перапынку ў рубрыцы "Натхненне" нашай газеты зноў пачала існаваць гэта старонка. Стварылася магчымасць рэгулярна знаёміць нашых чытачоў з новымі літаратурнымі здабыткамі Кобрыншчыны. У нас ёсць такое пажаданне-прапанова: каб гэта старонка змяшчала не толькі творы, але і кароткія звесткі аб іх аўтарах. Ад гэтага, думаем, літаратурная старонка толькі б выйграла. Перадаем слова рэдактару газеты "Кобрынскі веснік" Алене Мікалаеўне Жук, карэспандэнту Марыі Пятроўне Хільчук.

Вядучы 1. Паважаныя сябры!

Хочацца звярнуць вашу ўвагу на кніжную выставу "З літаратурнай крыніцы Кобрыншчыны", на якой прадстаўлены і кнігі, і артыкулы з газет, часопісаў, і папкі-дас'е нашых кобрынскіх аўтараў. Ведаеце, да гэтых матэрыялаў вельмі часта звяртаюцца нашы чытачы. А вучні школ, наогул, вывучаюць па беларускай літаратуры творчасць аднаго з сучасных мясцовых паэтаў. І матэрыялы з папкідас'е на Л.Глушко, Н.Дрык, І. Сідарука карыстаюцца вялікім попытам.

Вядучы 2. Нам застаецца падзякаваць вас, паважаныя сябры, за атрыманае задавальненне. Хочацца спадзявацца, што паэтычны голас Кобрыншчыны будзе мацнець; што творчая муза не пакіне вас, і мы яшчэ не раз сустрэнемся з вашымі творамі. Новых сіл Вам у паэтычных пошуках, далейшых творчых поспехаў.

Дзякуй за ўвагу!

ВЕРШАПАД ПА-БЕЛАРУСКУ

Ефціфеева, Н. Вершапад па-беларуску : паэтычная гадзіна / ДУК "Кобрынская раённая цэнтралізаваная бібліятэчная сістэма", Кобрынская цэнтральная раённая бібліятэка, аддзел бібліятэчнага маркетынгу ; Наталля Ефціфеева. – Кобрын, 2020.

1 вядучы: Добры дзень, шаноўныя госці бібліятэкі. Як вы ведаеце, у нашай краіне Дзень беларускага пісьменства ў гэтым годзе святкуецца 6 верасня. Таму і тэма нашай сустрэчы абрана невыпадкова – беларуская паэзія. Але спачатку мы нагадаем гісторыю названага свята.

2 вядучы: Дзень беларускага пісьменства святкуецца штогод у першую нядзелю верасня. Яго мэта – паказаць адзінства беларускага друкаванага слова з гісторыяй і культурай беларускага народа, адлюстраванне гістарычнага шляху пісьменнасці і друку Беларусі. Традыцыйна свята ладзіцца ў гарадах, якія з'яўляюцца гістарычнымі цэнтрамі культуры, навукі, літаратуры і кнігадрукавання.

1 вядучы: Упершыню святочныя мерапрыемствы Дня беларускага пісьменства прайшлі… - нешта я запамятавала дзе. Можа, мне вучні падкажуць? Калі ласка, адкажыце, дзе святкаваўся Дзень беларускага пісьменства ўпершыню?

Адказы вучняў. ***(У Полацку.)***

1 вядучы: Сапраўды, у старажытным Полацку. Дарэчы, гэты слаўны горад быў сталіцай свята тройчы – у 1994-м, 2003-м і 2017 гадах. І невыпадкова. Можа, вы мне зноў падкажаце, радзімай якіх вядомых беларускіх асветнікаў з'яўляецца гэты горад?

Адказы вучняў. ***(Ефрасіння Полацкая, Сімяон Полацкі, Францыск Скарына.)***

2 вядучы: А цяпер прасочым за ўсёй геаграфіяй свята. Увага на экран. Як ужо гаварылася, Полацк быў сталіцай Дня беларускага пісьменства тройчы. У 2017 годзе святкавалася 500-годдзе беларускага кнігадрукавання. Зразумела, што Дзень беларускага пісьменства адзначылі на радзіме першадрукага Францыска Скарыны.

Двойчы Дзень беларускага пісьменства святкаваўся ў Тураве і Заслаўі. У спісе сталіц свята таксама Навагрудак, Нясвіж, Орша, Пінск, Мсціслаў, Мір, Камянец, Паставы, Шклоў, Барысаў, Смаргонь, Хойнікі, Ганцавічы, Глыбокае, Быхаў, Шчучын, Рагачоў, Іванава, Слонім.

1 вядучы: Спадзяюся, што вы дапаможаце назваць тыя з пералічаных гарадоў, якія знаходзяцца ў Брэсцкай вобласці, ці ў якіх гарадах Брэсцкай вобласці праходзіў Дзень беларускага пісьменства?

Адказы вучняў. ***(Пінск – 1999, Камянец – 2005, Ганцавічы – 2011, Іванава – 2018.)***

1 вядучы: А ці хочаце вы, каб Дзень беларускага пісьменства прайшоў у Кобрыне?

Адказы вучняў.

2 вядучы: Падкажыце, які горад ў наступныя выхадныя стане сталіцай Дня беларускага пісьменства.

*Адказы вучняў. (**Бялынічы Магілёўскай вобласці.)***

2 вядучы: Галоўным днём свята стане 6 верасня, але шмат цікавых мерапрыемстваў будзе не толькі ў гэты дзень, але і напярэдадні, у тым ліку і сёння. Знакавай тэмай Дня беларускага пісьменства гэтага года стане 90-годдзе яднаго з яскравых пісьменнікаў Беларусі Уладзіміра Караткевіча. У дні святкавання госці і жыхары горада змогуць пазнаёміцца з новымі кніжнымі выданнямі, сустрэцца з беларускімі і замежнымі літаратарамі, журналістамі, выдаўцамі, паслухаць выступленні паэтаў і пісьменнікаў, творчых калектываў і выканаўцаў. Пройдуць навукова-практычныя канферэнцыі, а таксама некалькі адкрыццяў: памятная скульптура “З’ява абраза” каля царквы ў гонар абраза Божай Маці Бялынічскай; новы будынак музея, дзе ўпершыню з’явіцца зала “Духоўнасць”.

1 вядучы: Таксама па традыцыі на Дне беларускага пісьменства ўзнагароджваюцца пераможцы конкурса на лепшы літаратурны твор года. Цікава, а ці ведаеце вы тых, хто атрымае Нацыянальную літаратурную прэмію ў гэтым годзе.

*Адказы вучняў. (У намінацыі “Проза” – **Уладзімір Сцяпан** за зборнік аповесцяў і апавяданняў “Хвалі”;*

*намінацыя “Паэзія” – **Валерый Грышкавец** за кнігу выбраных вершаў “Остаюсь навсегда”;*

*“Дзіцячая літаратура” – **Кацярына Хадасевіч-Лісавая** – кніга-квэст “Ключ ад Вялікай Каштоўнасці”;*

“Драматургія” – не вызначалася;

*“Крытыка і літаратуразнаўства” – **Іван Саверчанка** “Магія слова” (пра беларускіх пісьменнікаў 12 – 17 стагоддзяў і іх творчасць;*

*“Публіцыстыка” – **Ігар Пракаповіч,** кніга “Пастаўшчына” з серыі “Падарожжа па родным краі”;*

*“Дэбют” – **Вольга Нікіценка (Івалга),** зборнік вершаў “Сузор’е птушкі”)*

1 вядучы: Дарэчы, дзве кнігі з пералічаных ёсць у фондзе нашай бібліятэкі. Гэта “Хвалі” Уладзіміра Сцяпана і “Магія слова” Івана Саверчанкі.

2 вядучы: А цяпер давайце будзем святкаваць Дзень беларускага пісьменства, але незвычайным спосабам. Мы з вамі пагуляем у паэтычнае лато “Вершапад па-беларуску”. Са скарбонкі будзе даставацца паперка з назвай тэмы, а тыя, у каго ёсць адпаведныя вершы, выходзьце наперад і чытайце падрыхтаваныя творы. А можа, хто з прысутных піша вершы? Тады вы таксама далучайцеся да гульні, але памятайце, што прымаюцца толькі

беларускамоўныя творы. Але мне патрэбен памочнік, які будзе даставаць са скарбонкі тэмы. Хто жадае дапамагчы?

Паэтычнае лато "Вершапад па-беларуску":

У дзяцей ёсць падрыхтаваныя напярэдадні вершы беларускіх паэтаў.

Вядучы выцягвае са скарбонкі назвы тэм, а дзеці, у якіх ёсць вершы на дадзеную тэму, выходзяць і чытаюць іх. У гульне прымаюць удзел і паэты – члены літаратурнага клуба "ПаэтыКо" (яны чытаюць свае вершы).

1 вядучы: Вось і атрымаўся ў нас сапраўдны вершапад. Але мы прадоўжым яго. Сёння ў нас у гасцях дзве кобрынкія паэткі, вершы якіх вы ўжо пачулі на нашым мерапрыемстве. А цяпер знаёмімся бліжэй. Сустракаем Марыну Міхалюк, якая некалькі слоў скажа пра сябе, пра тое, як яна пачынала пісаць, і прачытае яшчэ адзін-два вершы.

Марыны Міхалюк.

1 вядучы: Яшчэ адным госцем нашай паэтычнай гадзіны з'яўляецца мая саведучая – Наталля Кандрашук, кіраўнік літаратурнага клуба "ПаэтыКо", які працуе пры нашай бібліятэцы.

Наталля Кандрашук.

1 вядучы: Калі ў вас ёсць пытанні да нашых паэтак, можаце задаць іх.

Пытанні дзяцей і настаўніка, адказы.

1 вядучы: Хто зацікавіўся творчасцю нашых паэтак, можа набыць іх кнігі. Спадзяемся, што вам, шаноўныя госці, было цікава правесці час разам з намі. Дзякуй за ўвагу! Да новых сустрэч!

ГАЛАСЫ ЗЯМЛІ БЕРАСЦЕЙСКАЙ

Галасы зямлі Берасцейскай : літаратурная сустрэча / ДУК "Кобрынская раённая цэнтралізаваная бібліятэчная сістэма", Кобрынская цэнтральная раённая бібліятэка, аддзел абслугоўвання і інфармацыі. – Кобрын, 2016.

Мэта: паглыбіць веды, больш падрабязна пазнаёміцца з грамадскім літаратурным аб'яднаннем Брэсцкага абласнога аддзялення Саюза пісьменнікаў Беларусі, з творчасцю яго членаў.

Афармленне:

выстава – панарама "***На літаратурным Парнасе Берасцейшчыны*** " (да 10-годдзя з часу ўтварэння Брэсцкага абласнога аддзялення Саюза пісьменнікаў Беларусі)

Абсталяванне: мультымедыйная ўстаноўка, ноутбук, аўдыязапісы, мікрафоны.

Форма правядзення: фармат відэапрэзентацыі ў спалучэнні з фарматам вольнага дыялогу.

На экране – назва мерапрыемства «Галасы зямлі Берасцейскай"

Вядучы. Прывітанне, паважаныя сябры! Сёння ў нашай бібліятэцы - літаратурная сустрэча «***Галасы зямлі Берасцейскай»***, прысвечаная 10-годдзю з часу ўтварэння Брэсцкага абласнога аддзялення Саюза пісьменнікаў Беларусі.

На экране – фота гасцей літаратурнай сустрэчы – літаратараў Анатоля Крэйдзіча, Анатоля Брытуна, Міхася Куляша, кабрынчан Наталлі Касцюк і Вячаслава Бурдыкі.

Вядучы. Мы шчыра вітаем перш за ўсё нашых юбіляраў – членаў гэтага грамадскага літаратурнага аб'яднання. Сёння аб'яднанне прадстаўляюць старшыня Брэсцкага абласнога аддзялення Саюза пісьменнікаў Беларусі Анатоль Крэйдзіч, члены аб'яднання Анатоль Брытун, Міхась Кулеш, кабрынчане Наталля Касцюк і Вячаслаў Бурдыка. Таксама мы вітаем шматлікіх аматараў літаратуры, якія прыйшлі на нашу сустрэчу: настаўнікаў-філолагаў, супрацоўнікаў рэдакцыі "Кобрынскі веснік", літаратараў Кобрыншчыны, бібліятэчных работнікаў.

На экране – інфармацыя аб Брэсцкім абласным аддзяленні Саюза пісьменнікаў Беларусі.

Вядучы. Брэсцкае абласное аддзяленне Саюза пісьменнікаў Беларусі створана 15 студзеня 2006 года. У яго склад увайшлі 15 чалавек. Па стане на 1 лютага 2010 года аддзяленне налічвае 40 чалавек. Сярод іх: мужчын – 31, жанчын – 9, беларускамоўных – 21, рускамоўных – 19, празаікаў - 16, паэтаў

- 23, крытыкаў – 1. Склад Савета аддзялення: Анатоль Крэйдзіч, Зінаіда Дудзюк, Любоў Красеўская, Валерый Грышкавец, Анатоль Бензярук, Георгій Тамашэвіч, Вячаслаў Бурдыка, Марыя Ляшук. Такая інфармацыя змешчана на сайце Брэсцкага абласнога аддзялення Саюза пісьменнікаў Беларусі. Інфармацыя не зусім актуальная на сённяшні дзень, але дапоўняць яе нашы сённяшнія госці, і перш за ўсё старшыня Брэсцкага абласнога аддзялення Саюза пісьменнікаў Беларусі ***Анатоль Мікалаевіч Крэйдзіч.***

На экране – фота Анатоля Крэйдзіча, інфармацыя аб ім.

Вядучы. Перш чым перадаць слова Анатолю Мікалаевічу - невялікі ўступ. У 2012 годзе, каб зразумець, як чытаюць беларускіх літаратараў, Саюз пісьменнікаў Беларусі правёў цікавае даследаванне, у выніку якога быў складзены рэйтынг самых папулярных сучасных аўтараў Беларусі. Як адзначыў старшыня Саюза пісьменнікаў Беларусі Мікалай Чаргінец, быў складзены спіс з 48 аўтараў і разасланы ва ўсе бібліятэкі рэспублікі, з мэтай высвятліць наяўнасць дадзеных кніг, іх колькасць і колькасць чытанняў. Вынікаі даследавання паказалі, што за 2 гады творы 48 беларускіх аўтараў прачытала 2,5 мільёна чалавек. Самымі чытаемымі беларускімі аўтарамі сталі Анатоль Казлоў і…Анатоль Крэйдзіч, які нягледячы на сваю занятасць сёння ў нас у гасцях, за што мы яму вельмі ўдзячны.

Анатоль Крейдзіч - галоўны рэдактар установы «Рэдакцыя газеты «Чырвоная звязда» г. Іванава і праграмы радыёвяшчання «Гаворыць Іванава». З 2006 года з'яўляецца старшынёй Брэсцкага абласнога аддзялення Саюза пісьменнікаў Беларусі, лаўрэат часопіса «Маладосць» (1992), прэміі Беларускага Саюза Моладзі ў вобласці журналістыкі і літаратуры (1995), прэміі часопіса Адміністрацыі Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь «Беларуская думка» (2005), прэміі Беларускага саюза журналістаў «Залатое пяро» за праблемныя публіцыстычныя нарысы на тэмы культуры, мовы і нацыянальных традыцый (2009).

У 2008-м узнагароджаны Ганаровай граматай рэдакцыйна-выдавецкай установы «Літаратура і Мастацтва» «За вялікую працу па прапагандзе творчасці пісьменнікаў Брэстчыны і за плённую дзейнасць у беларускай літаратуры і мастацтве». У 2011 г. - Ганаровай граматай Брэсцкага абласнога Савета дэпутатаў "За значительный вклад в развитие и пропаганду творчества писателей Брестчины, инициативность и высокие творческие достижения в журналистике». У студзені 2012 г. Крейдзічу А.Н. аб'яўлена Падзяка Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь.

Вам слова, Анатоль Мікалаевіч!

Слова даецца Анатолю Крэйдзічу.

На экране – фота Анатоля Брытуна, інфармацыя аб ім.

Вядучы. ***Анатоль Брытун…*** Нарадзіўся ў вёсцы Баранцы Жабінкаўскага раёна. Пасля васьмі класаў Верхалескай школы Кобрынскага раёна вучыўся ў тэхнікуме ў Пінску, затым паступіў у сельгасакадэмію. Працаваў інжынерам у дырэкцыі «Галоўпалессеводбуда». Пасля працы

працягваў вучобу ў Брэсцкім педагагічным інстытуце на факультэце грамадскіх прафесій. Пасля вучобы прапанавалі працу гіда-перакладчыка ў БММТ «Спутнік», «Інтурысце» і «Інтурбюро». Праз некаторы час, дзякуючы веданню замежнай мовы, стаў інспектарам Брэсцкай мытні, дзе працую ўжо больш за дваццаць год. Анатоль Брытун з поспехам сумяшчае працу ў Брэсцкай мытні і напісанне прыгодніцкіх раманаў пра Белавежскую пушчу. Акрамя таго, ён вядзе папулярны блог і актыўна абараняе беларускую гісторыю на форумах. Член Саюза пісьменнікаў Беларусі, аўтар кнігі «Пах мускусу» (2012 год) і іншых гістарычна-прыгодніцкіх твораў. У 2015 г. надрукаваны яго раман “Сяліба”, у якім шмат старонак прысвечана менавіта кобрынскаму краю.

Слова даецца Анатолю. Брытуну.

На экране – фота Міхаіла Куляша, інфармацыя аб ім.

Вядучы. ***Міхаіл Кулеш*** не навічок у паэзіі. Ён – аўтар трох кніг, член Саюза пісьменнікаў Беларусі, часта публікуецца ў перыядычных выданнях. Шчырасць, вельмі пачуццёвая, неабыякавая засяроджанасць ёсць у вершах Міхаіла Куляша. З вялікім хваляваннем чытаеш яго радкі пра маці, пра родныя мясціны, пра блізкія і далёкія дарогі, па якіх ён прайшоў і праехаў, пра сустрэчы і развітанні… Проста, дасціпна, без выкрунтасаў і спецэфектаў.

Слова даецца Міхаілу Куляшу.

На экране – фота выставы-панарамы ”На літаратурным Парнасе Берасцейшчыны”

Вядучы. Дарэчы, хачу звярнуць вашу ўвагу на выставу-панараму”***На літаратурным Парнасе Берасцейшчыны”***, на якой прадстаўлены кнігі, публікацыі ў часопісах літаратараў Брэсцкага абласнога аддзялення Саюза пісьменнікаў Беларусі, а таксама звесткі аб іх жыцці і дзейнасці. Безумоўна, гэта далёка не поўны спіс твораў нашых землякоў.

На экране – фота Наталлі Касцюк і Вячаслава Бурдыкі

Вядучы. Нам вельмі прыемна, што ў Кобрыне жывуць літаратары, якія з’яўляюцца членамі Брэсцкага аддзялення Саюза пісьменнікаў Беларусі. Гэта ***Наталля Веніямінаўна Касцюк*** і ***Вячаслаў Віктаравіч Бурдыка***.

На экране – фота Наталлі Касцюк, інфармацыя аб ёй.

Вядучы. Сябры! Кажуць, што самы яскравы крытэрый добрага мастацкага твора - калі пасля яго чытання хочацца плакаць... Гэта значыць, што аўтару ўдалося галоўнае - закрануць струны нашай душы. І хоць сустрэць такія прыклады сярод сучаснай літаратуры атрымліваецца, на жаль, не так ужо часта, кожны з іх, нібыта светлы прамень сонца, пакідае свой след назаўсёды...

Менавіта такое ўражанне аказваюць апавяданні сённяшняй госці ***Наталлі Веніямінаўны Касцюк***. Наталля Веніамінаўна каля 30 гадоў аддала

педагагічнай рабоце ў Кобрынскім дзіцячым доме, і нядзіўна, што менавіта яны - так несправядліва пакрыўджаныя жорсткім і няўмольным лесам, але па-свойму чыстыя і светлыя дзеці, - сталі героямі яе кароткіх твораў. У 2010 г.у Наталлі Касцюк, дарэчы, па благаславенню Мітрапаліта Мінскага і Слуцкага, Патрыяршага экзарха Беларусі Філарэта, выйшла першая кніга “Детдомовские рассказы". А таксама Наталля Касцюк - аўтар іншых празаічных твораў, якія публікаваліся ў абласных і рэспубліканскіх выданнях, у тым ліку ў рэспубліканскім часопісу “Нёман”, маскоўскім часопісе “Фома”.

Вам слова, Наталля Веніямінаўна!

Слова даецца Наталлі Касцюк

На экране – фота Вячаслава Бурдык , інфармацыя аб ім.

Вядучы. ***Вячаслаў Віктаравіч Бурдыка***. Месца нараджэння: Мядзельскі раён Мінскай вобласці. Беларускі пісьменнік, журналіст. Член Беларускага саюза журналістаў і Саюза пісьменнікаў Беларусі. Скончыў факультэт журналістыкі Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта (1979 г.), Кіеўскі інстытут паліталогіі і сацыяльнага кіравання (1992 г.). Працаваў на розных пасадах у раённых газетах Мінскай і Брэсцкай абласцей, у рэдакцыі брэсцкай абласной газеты "Заря". З 2006 г. – працуе адказным сакратаром Брэсцкай абласной газеты “Народная трыбуна”. Выступае ў друку з апавяданнямі. Ён – аўтар кнігі “Яхта смерці” (дэтэктыўны раман).

Вячаслаў Віктаравіч, калі ласка, да мікрафону.

Слова даецца Вячаславу Бурдыку.

Вядучы. Сябры! Ёсць літаратары сусветна вядомыя. Ёсць тыя, якія добра вядомы ў сваёй краіне. А яшчэ ёсць тыя, якія жывуць сярод нас, працуюць, радуюцца жыццю, ствараюць сем’і і твораць, бо гэта – іх стан душы, патрэба і сутнасць існавання. І сёння наша сустрэча была менавіта з такімі творчымі людзьмі, нашымі землякамі.

«Понять литературу, не зная мест, где она родилась, не менее трудно, чем понять чужую мысль, не зная языка, на котором она выражена. Ни поэзия, ни литература не существуют сами по себе: они вырастают на родной почве и могут быть понятны только в связи со своей родной страной», - гэтыя словы акадэміка Дзмітрыя Ліхачова зразумелы кожнаму.

Мне застаецца толькі пажадаць усім здароўя, творчасці, поспехаў.

Да новых творчых сустрэч, паважаныя сябры!

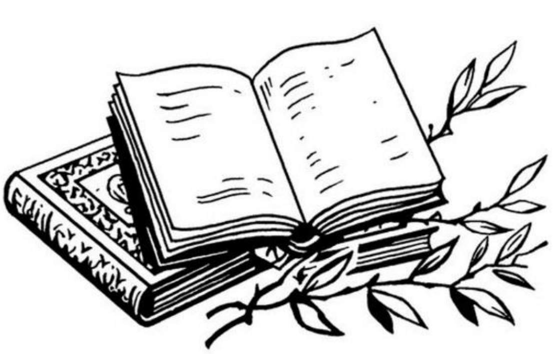

ГЛЫТОК РОДНЫХ КРЫНІЦ

Ефціфеева, Н. Глыток родных крыніц : літаратурна-музычная кампазіцыя / ДУК "Кобрынская раённая цэнтралізаваная бібліятэчная сістэма", Кобрынская цэнтральная раённая бібліятэка, аддзел бібліятэчнага маркетынгу; Наталля Ефціфеева. – Кобрын, 2020.

Вядучая: Добры дзень, шаноўныя сябры!
Вас вітаем словам роднай мовы
І жадаем сёння падарыць
Вершаў-песень карагод мясцовы.

Кожнаму чалавеку ўласцівая любоў да роднага краю, да тых мясцін, дзе ён нарадзіўся і дзе прайшло яго дзяцінства, дзе ён жыве цяпер. Таму радзіма і з'яўляецца адной з паэтычных муз. Кобрынскія паэты па глыточку п'юць натхненне з родных крыніц, а гэта – бацькоўскі дом, Кобрыншчына, блізкія сэрцу краявіды. Улюбёнасць у малую радзіму і яе прыроду паволі перацякае на паперу, зарыфмоўваючы пачуцці, эмоцыі, назіранні. Сёння мы пазнаёмім вас з творчасцю членаў літаратурнага клуба "ПоэтиКо", які дзейнічае пры Кобрынскай цэнтральнай раённай бібліятэцы. У клубе абъяднаны паэты розных нацыянальнасцей, але ўсе яны любяць сваю Радзіму – Беларусь. Сустракайце Сцяпана Давыдзюка з вершам на ўкраінскай мове "Кохана Беларусь".

Сцяпан Давыдзюк: "Кохана Беларусь", "Старый Кобрин, или Ретровзгляд".

Вядучая: Дзякуючы Сцяпану Давыдзюку мы быццам вярнуліся ў мінулае і ўспомнілі былыя назвы добразнаёмых нам вуліц. А для маладога пакалення, гэта, магчыма, стала адкрыццём. Тым не менш моладзь таксама цікавіцца гісторыяй роднага горада і ганарыцца сваім кобрынскім куточкам Беларусі. Пра гэта сведчыць верш Ігара Ніжніка "Мой горад".

Ігар Ніжнік "Мой горад".

Вядучая: "Як ад нараджэньня звяры, што ходзяць у пустыні, ведаюць ямы свае; птушкі, што лётаюць у паветры, ведаюць гнёзды свае; рыбы, што плаваюць па моры і ў рэках, чуюць віры свае; пчолы і тым падобныя бароняць вуллі свае, – так і людзі, дзе нарадзіліся і ўскормлены, да таго месца вялікую ласку маюць", - сказаў некалі беларускі першадрукар Францыск Скарына. Любіць сваю радзіму і кобрынскі бард Вікторыя Лукашук, якая выканае песню "О Беларусь", напісаную на словы Зінаіды Навасад.

Вікторыя Лукашук "О Беларусь".

Вядучая: Кобрынская зямля багатая на таленты. Яна натхняе мастакоў маляваць прыгожыя краявіды, кампазітараў – складаць цудоўную музыку, а паэтаў – пісаць пранікнёныя вершы. Аддзелам бібліятэчнага маркетынгу Кобрынскай цэнтральнай раённай бібліятэкі выдадзены зборнік вершаў “Глыток родных крыніц”, у які ўвайшлі творы членаў літаратурнага клуба “ПоэтиКо”. Кніга прымеркавана да 80-годдзя Кобрынскага раёна і Года малой радзімы. Выданне складаецца з вершаў сямі паэтаў. Паважаныя сябры, прапануем вашай увазе знаёмства з аўтарамі і іх творчасцю.

Дарэчы, імя адной паэткі ўжо прагучала на нашай імпрэзе. Гэта Зінаіда Навасад. Запрашаем яе пачытаць вершы, якія змешчаны ў гэтай кнізе.

Зінаіда Навасад: “Наймілейшы куток”, “Сумую па вёсцы”, “Радзіма”, “Наш город”.

Вядучая: Як вы ўжо заўважылі, зборнік “Глыток родных крыніц” – двухмоўны. Тут побач надрукаваны вершы як на беларускай, так і на рускай мовах. Але ёсць адзін паэт, які піша выключна па-руску. Сустракайце Міхаіла Чайнікава.

Міхаіл Чайнікаў: “Десятый класс, выпуск 1941 года”, “Воспоминания о СШ № 2”, “Во дворе шумели пацаны”, “Улица”.

Вядучая: У працяг тэмы вершаў Міхаіла Чайнікава Вікторыя Лукашук выканае песню “Родная улица”.

Вікторыя Лукашук “Родная улица”.

Вядучая: Кожнаму з сямі аўтараў у кнізе “Глыток родных крыніц” адведзена па сем старонак. Сем на сем – атрымалася своеасаблівая паэтычная арыфметыка. Але ж творчасць, асабліва літаратурная, – гэта, перш за ўсё, палёт душы, які непадуладны ніякім законам. Таму паэты нярэдка лётаюць у сваіх творах. У доказ гэтаму паслухайце вершы Валянціны Пігас.

Валянціна Пігас: «Прыснілася», «Люблю свой горад», «Дзяцінства майго берагіня-калыска», «Тропинка, ведущая в детство».

Вядучая: “Мой родны кут, як ты мне мілы!” – сказаў беларускі класік Якуб Колас у паэме “Новая зямля”. Сугучна з ім пішуць многія мясцовыя паэты. Сярод іх і Ніна Пучык з вёскі Стрыгава. Яна таксама прачытае свае вершы з кнігі “Глыток родных крыніц”.

Ніна Пучык: “На бацькоўскім падворку”, “Запозненае раскаянне”, “Калінавыя пацеркі”, “Сцяжынка ў дзяцінства”.

Вядучая: Як ужо агучвалася, у кнізе “Глыток родных крыніц” прадстаўлена творчасць членаў літаратурнага клуба “ПоэтиКо”. Аматарскае аб’яднанне паэтаў называецца так невыпадкова. Гэта скарочанае слова ад словазлучэння “**Поэти**ческий **Ко**брин”. Невыпадкова абрана і тэматыка першага зборніка клуба. Гэта Кобрын, малая радзіма, родныя краявіды. Менавіта пра гэта піша Надзея Момлік. На жаль, яна не

змагла сёння прысутнічаць на нашай імпрэзе. Таму яе вершы пачытае кіраўнік клуба Наталля Кандрашук.

Надзея Момлік: “Мой горад”, “Где детство бегало по лужам”, “К родным берегам”.

Вядучая: А цяпер зноў сустракайце Вікторыю Лукашук. Для вас гучыць песня “Растворяясь…”.

Вікторыя Лукашук «Растворяясь…»

Вядучая: Прыгожая прырода Кобрыншчыны – гэта вялікая натхняльная сіла. Яна не пакідае абыякавым нікога, тым больш, паэтаў. І яны знаходзяць неверагодныя эпітэты і метафары, каб расказаць пра гэту прыгожосць усім навокал. Свае вершы для вас чытае Мырына Міхалюк.

Марына Міхалюк: «Родныя напевы», «Как в детстве», «Недопетая песня», «Стихия».

Вядучая: Вось вы і пачулі вершы амаль усіх аўтараў кнігі “Глыток родных крыніц”. Засталося толькі пазнаёміць вас з Наталляй Кандрашук – кіраўніком літаратурнага клуба “ПоэтиКо” Кобрынскай цэнтральнай раённай бібліятэкі.

Наталля Кандрашук: “Я шчаслiва з табою, Кобрын!”, “Жизненный круг», «Загадка лета», «Не хачу сумаваць».

Вядучая: З якіх крыніц паэты чэрпаюць натхненне? Гэтае пытанне нярэдка задаюць творцам. І сапраўды, што становіцца той магутнай сілай, якая падштурхоўвае ўзяцца за пяро і пісаць, пісаць, пісаць?.. Зборнік вершаў «Глыток родных крыніц» часткова дае адказ на гэтае пытанне. А наша літаратурна-музычная кампазіцыя падыходзіць да завяршэння. У якасці апошняга падарунка прымайце песню “Цвета чувств”, напісаную Вікторыяй Лукашук на вершы вядомага паэта Эдуарда Асадава.

Вікторыя Лукашук “Цвета чувств”.

Вядучая: Вялікі дзякуй усім за ўвагу. Засталося дадаць, што, калі вы пішаце вершы, то мажаце далучыцца да літаратурнага клуба “ПоэтиКо”, пасяджэнні якога праходзяць кожную трэцюю нядзелю месяца а чатырнацатай гадзіне. Да пабачэння! Да новых сустрэч!

З ПАЭТЫЧНАЙ КРЫНІЦЫ КОБРЫНШЧЫНЫ

З паэтычнай крыніцы Кобрыншчыны : літаратурная вечарына / ДУК "Кобрынская раённая цэнтралізаваная бібліятэчная сістэма", Кобрынская цэнтральная раённая бібліятэка, аддзел абслугоўвання і інфармацыі. – Кобрын, 2018.

Вядучы 1. Пранікнённае паэтычнае слова заўсёды было і будзе патрэбна людзям. Нават у нашы супярэчлівыя годы... Роднае слова, як гэта пайшло спрадвеку, захоўвае будучыню, умацоўвае веру. Бо Слова мае здольнасць захаваць, абараніць, уберагчы.

Розных па жыццёвым вопыце, па таленце, па манеры мастацкага самавыяўлення паэтаў Кобрыншчыны яднае перакананасць, што сэнс і прыгажосць жыцця – у захаванні вечных духоўных і маральных каштоўнасцей, служэнні дзеля свайго народа і краю.

Вядучы 2. Кобрыну не вельмі пашанцавала на літаратурных дзеячаў, горад мае самае прамое дачыненне да літаратурнай спадчыны славянскіх народаў. У 1813-1816 г.г. у Кобрыне і Брэсце служыў ад'ютантам камандзіра рэзервнага палка будучы пісьменнік і дыпламат А.С.Грыбаедаў. Верагодна, што вобразы некаторых сваіх герояў знакамітага "Горе от ума" ён узяў з назіранняў, жывучы ў Кобрыне.

У гады першай сусветнай вайны разам з адступаючай рускай арміяй ў горадзе пабываў Канстанцін Паустоўскі. Аб сваіх уражаннях у час знаходжання ў разбураным горадзе пісьменнік расказаў у апавяданні "Местечко Кобрин".

У верасні-лістападзе 1939г. у горадзе жылі паэт А.Т. Твардоўскі і пісьменнік Б.Л. Гарбатаў, якія супрацоўнічалі з газетай "Вартавы Радзімы". У іх гонар на доме №1 па вул. Суворава ўстаноўлена мемарыяльная дошка.

Аб адносінах кабрынчан да знакамітых пісьменнікаў і паэтаў-класікаў гавораць назвы вуліц горада: Я. Купалы, Я. Коласа, Мележа, Тургенева, Маякоўскага, Ясе-ніна, Астроўскага, Шолахава, Чэхава, Талстога і г.д., а ў самым цэнтры горада – вуліца Пушкіна.

Вядучы 1. З кастрычніка 1898г. у в. Лепясы, што непадалёку ад Кобрына (цяпер у межах горада), у сям'і рабочага нарадзіўся ***Дзмітрый Нічыпаравіч Фалькоўскі (Ляўчук)***. Гэта быў таленавіты чалавек, які дасканала валодаў пяццю мовамі, іграў на фартэпіяна, спрабаваў пісаць музыку. Але найбольш ярка і поўна раскрыўся яго талент у паэзіі. Ён і застаўся ў гісторыі як украінскі паэт.

У 1934 годзе Дзмітрый Фалькоўскі стаў ахвярай палітычных рэпрэсій 1930-х гадоў: ён быў рэпрэсіраваны і расстраляны. Рэабілітаваны ў 1957 г. На жаль, пры жыцці паэт паспеў выдаць толькі чатыры паэтычныя зборнікі. У 1989 г. у Кіеве выдадзены пасмяротны зборнік "Поезії". Кнігу склалі ўсе

лепшыя творы Фалькоўскага з прыжыццёвых зборнікаў, паэмы, а таксама асаобныя вершы. Дарэчы, гэты зборнік ёсць у чытальнай зале цэнтральнай раённай бібліятэкі.

Так склаўся лёс паэта, што ён мала жыў у родных мясцінах: паехаў з Лепясоў юнаком, жыў і пісаў на Украіне, на украінскай мове. Але ў думках ён заўсёды быў з родным краем, перажываў разлуку з радзімай, Лепясамі, што выказаў у сваіх вершах:

Мої далёкі, рідні сёла,
Ніяк, ніяк вас не забуть...

Яго вершы, паэмы – гэта настальгія, незагойваючаяся рана, з глыбіні душы ідучы стогн:

Ах день один, один лишь день
Серед борів своїх пожети.
О, скільки міг би я створіти
Легенд нових, нових пісень,
Та знаюся, що вжэ николи
В свое Поліссе я не прийду.

Талент Фалькоўскага абяцаў шмат. Яго сталасць была наперадзе, але, на жаль, ён не паспеў да канца раскрыць свае здольнасці глыбокага, тонкага лірыка.

Аддаючы належнае паэту-земляку, жыхары вёскі Лепясы назвалі адну з вуліц імем паэта. Ёсць у Лепясах і помнік Дзмітрыю Фалькоўскаму.

Вядучы 2. “Дзе прайшло маленства, - сцвярджаў Кузьма Чорны, - там пачынаецца Радзіма”. У адносінах да ***Марыі Радзевіч*** наўрад ці можна гэтае афарыстычнае выказванне прыняць за аксіёму. Не толькі дзяцінства, але амаль усё жыццё Марыі Радзевіч прайшло на Беларусі. Тым не менш яна засталася польскай пісьменніцай і не толькі таму, што пісала па-польску. Менавіта Польшчы пісьменніца з Грушава служыла аддана і самаахвярна. Невыпадкова польскія прыхільнікі яе таленту ў гонар 130-годдзя з дня нараджэння ў былым маёнтку Радзевічаў ў в.Грушава Кобрынскага раёна ўзвялі сціплы памятны знак, па якім па-польску і па-беларуску значыцца: “У памяць выдатнай польскай пісьменніцы Марыі Радзевіч (1864-1944) удзячныя за яе працу гэты памятны знак, устаноўлены пад дубам “Давайцісам”, дораць землякі. Дуб “Давайціс”, на думку грушаўцаў, мае не менш паўтысячагоддзя. Ён не адзінокі, іх цэлая дуброва ў былым грушаўскім двары Радзевічаў.

Маёнтак Грушава быў куплены дзедам пісьменніцы ў нашчадкаў Суворава, якому Кацярына 11 ў знак заслуг на заваяванні Беларусі падаравала землі Кобрыншчыны.

Марыя Радзевіч з 1875 па 1939 г.г. фактычна будзе жыць у Грушаве, пакідаючы яго на кароткі тэрмін. Таму адназначна можна гаварыць пра выключную ролю Палесся ў жыцці пісьменніцы. Тут фарміраваліся яе ідэалы, тут выспяваў яе талент пісьменніцы, тут клалася на паперу большасць яе твораў, тут разгортвалася яе грамадская, рэлігійная,

гаспадарчая дзейнасць. Талент Марыі Радзевіч фарміраваўся падуплывам прыроды і фальклору Палесся, светаадчування палешука. Пісьменніца добра ведала край, дзе ёй наканавана было жыць, ведала і любіла яго. Краявіды Палесся, яго жывёльны і раслінны свет знайшлі мастацкае асэнсаванне ў многіх яе творах. Многія сюжэты для сваіх твораў Марыя Радзевіч брала з палескага жыцця. Прырода, фальклор, вераванні палешукоў шырока ўвайшлі ў многія творы аўтаркі. Любімыя яе героі жывуць у згодзе з прыродаю, трымаюць у дварах лісаў, яжоў. Перакладчыкі твораў Марыі Радзевіч выявілі ў яе апавяданнях і аповесцях шмат слоў Берасцейска -Пінскага Палесся.

Тут яна расла і сталела, стала гаспадыняй родавага маёнтку, ля якога велічна прыгажэў магутны дуб. Давайціс стварыла этнаграфічны музей у лясной хатцы, прымала шматлікіх гасцей з Варшавы, Гародні, сабрала буйнейшую бібліятэку, пісала свае раманы, аповесці, апавяданні, абразкі. У творах Марыі Радзевіч як бы ажывае палеская даўніна, рамантычнаяі праўдзівая, іх сюжэт прыцягвае дынамікай развіцця дзеяння, пераплеценага аўтарскімі развažаннямі, лірычнымі замалёўкамі, у іх – філасофія чалавечага існавання, патрыятызм пачуццяў, багацце фарбаў прыроды. У нашай бібліятэцы ёсць 4 яе кнігі на польскай мове.

Вядучы 1. Мікола Цялічка нарадзіўся ў 1923 г. на Чарнігаўшчыне. Быў удзель-нікам Вялікай Айчыннай вайны, закончыў баявы шлях у Германіі ў званні капіта-на. Сваё пасляваеннае жыццё звязаў з Берасцейшчынай. Некаторы час настаўнічаў ў Кобрыне (таму мы яго лічым сваім Кобрынскім паэтам), цяпер жыве ў Брэсце. Выдаў некалькі зборнікаў: “Добрый ливень”, «Дерево в бору», «Вещий свет», «Следы времён». У іх аўтар, як правіла, звяртаецца да свайго франтавога жыцця, апявае салдацкае брацтва, гераічныя традыцыі нашага краю. У гэтым годзе Міка-лаю Рыгоравічу Цялічка споўнілася 80 гадоў. Паслухайце яго верш, які носіць назву нашага горада

Кобрин

В шелестящем лиственном наряде
На втором от Бреста рубеже
Город Кобрин встал на автостраде
И стоит всегда настороже.
Здесь в боях империи и классы
В прошлом истекали кровью ран,
И войны Отечественной асы
уходили в небо на таран.
Средь штакетных крашеных заборов,
Низкоросл, отважен и двужил,
Здесь поныне Александр Суворов
Самый знаменитый старожил

Вядучы 2. Паэзія – заўсёды свята. Іншай яна і быць не можа па сваёй сутнасці. А самая важная якасць паэта – шчырасць, без яе няма паэзіі.

“Вершы лічу сваім другім жыццём. Паэзіі святло мне запаўняе душу, сэрца... Пішацца верш, і ў сэрцы ўсяляецца светлая надзея на будучае. А з надзеяй і цяжкасці не заўважаюцца. Чароўнае святло паэзіі дапамагае ў гэтым – так сказаў Леанід Глушко. Спадзяюся, што вам знаёма гэта імя, бо Леанід Фёдаравіч часта сустракаецца з моладдзю, наогул са сваімі чытачамі, друкуецца на старонках газет, часопісаў. У 2000 годзе выйшла яго першая кніга “А я веру”. Паслухайце вершы з гэтай кнігі.

Зямля на далонях, бы хлеб,
Грэе дзядулевы рукі.
- Паспела зямелька! - дзед
Кажа з усмешкай унуку. –
Дыхае, бачыш, яна.
І ажывае вясною.
Зямля ў нас, хлопчык, адна –
Як сонецка над галавою.
Вазьмі ты яе, патрымай,
Адчуй цеплыню сваім сэрцам...
Трымае ўнук каравай,
Бы сонца.
І сам – быццам сонца.

Унуку

Радасць на сэрцы заўсёды бывае.
Калі ў цябе, хлопча, матуля жывая,
Калі яе рукі цябе абдымаюць,
Калі яе вочы цябе сустракаюць.
... Няма ў мяне мамы, і здымак матулін,
Як мама твая, да слязінак расчуліць.

Вядучы 1. У 2000г. выйшла у свет першая кніга і М.Чайнікава, паэта, нашага земляка. Нарадзіўся у 1954г. у Кобрыне, закончыў сярэднюю школу №5. Зараз працуе настаўнікам фізкультуры ў Кобрынскім вучылішчы № 153. “Вершы розных гадоў” – так называецца зборнік, першая кніга М.Чайнікава. Яго паэзія – паэзія думкі. Яна абуджае пачуцці, выклікае на роздум.

Во дворе шумели пацаны,
Юность по Суворовской катилась.
Пыль гребли клешёные штаны.
Юность… неужели мне приснилась?
Мне приснились танцы в РДКа,
Первый поцелуй у старых пушек.
И кружились в парке до утра

Мы, а вместе с нами наши души.
Обгоняя утренние сны,
Мы бежали, пел знакомый кто-то.
Пыль гребли клешёные штаны,
Что ж была тогда такая мода.
Я иду по улице своей.
Здравствуй, мы учились вместе в школе,
Там ещё растёт у входа ель?
Может, на второй этаж заглянем, что ли?
Во дворе шумели пацаны,
Юность по Суворовской катилась.
Эти пацаны уже не мы.
Неужели юность мне приснилась?

Сосна
Я задрожала…
В лес вошёл
Тот человек, который зол.
Блестели зубьев жала
Его бензиновой пилы.
С ветвей моих сорвались сны.
Я угадала…
Он пришёл
Тот человек, который зол.
И улыбнулся... Я пропала.
Забилось сердце у пилы,
И дым достигнул высоты,
Я им дышала.
Он ласково погладил ствол,
Тот человек, который зол,
Потом вогнал все жала.
Я долго крикнуть не смогла.
Вдруг закричала…
От боли иглами кору
Царапала, звала сестру.
Но было поздно, я упала.
А человек, который зол,
Точил топор, рубил мой ствол,
И я стонала.

Вядучы 2. Адметным і таленавітым маладым драматургам з’яўляецца сёння Ігар Сідарук. Нарадзіўся ён ў 1964 г. у Кобрыне. Тут закончыў школу, пазней – філалагічны факультэт Беларускага Дзяржаўнага універсітэта. Цяпер – загадчык літаратурнай часткі Брэсткага лялечнага тэатра. У літаратуры І.Сідарук вядомы і як паэт - аўтар зборнікаў “Чарнобел”, “Саната Арганата”, “Моўкнасць”. Яго пяру належаць п’есы “Галава”, “Прыгоды Люстрынкі ці Несусветнае зладзейства”. У тэатрах лялек Беларусі пастаўлены яго “Меч Анёла”, “Янка – зух і нячысты дух”, “Звадныя парасяткі”, “Збавіцель”, “Штукатуры”.

Вядучы 1. Паважаныя сябры! На жаль, немагчыма ў рамках адной вечарыны расказаць аб усіх паэтах Кобрыншчыны. Але мне хацелася б назваць яшчэ такія імёны: Ніна Дрык – паэтка з в.Балоты, паэт і пісьменнік з вёскі Павіццё Уладзімір Дзехцярук (жыве ў Эстоніі), Лявон Валасюк з в.Песцянькі, Васіль Барысюк з в. Малыя Корчыцы, Любоў Шчаслівая з в. Корчыцы, Лідзія Жук (нам.дырэктара па вучэбна-выхаваўчай рабоце ПТВ-153 тэкстыльшчыкаў), Зінаіда Навасад, Васіль Лазарчук з в.Буховічі, Іван Чарота. Гэты пералік можна працягваць, бо з’яўляецца многа новых аўтараў, якія толькі спрабуюць свае сілы ў паэзіі.

Усе вы ведаеце, што пры раённай газеце “Кобрынскі веснік” існуе літаратурнае аб’яднанне “Узлёт”, якое адкрывае шмат новых імён, дае жыццё новым вершам, байкам, апавяданням. Літаратурная старонка прапануе чарговыя падборкі твораў нашых кобрынскіх аўтараў, не толькі ўжо вядомых, але і тых, хто друкуецца ў першыню. Яна дае магчымасць рэгулярна знаёміць чытачоў з новымі літаратурнымі здабыткамі Кобрыншчыны. Звяртайцеся да гэтай старонкі і несумненна, у вас застануцца светлыя ўражанні ад сустрэч з усхваляваным словам многіх аўтараў.

Вядучы 2 Напісанае – застаецца... Застаецца для будучых пакаленняў, для гісторыі літаратуры Кобрыншчыны.

Мы ведаем, што сярод вас, дарагія сябры, таксама ёсць аматары пяра. З задавальненнем паслухаем вас. Калі ласка.

Віктарына “Літаратурная Кобрыншчына”

1. Назавіце прозвішчы вядомых вам літаратараў Кобрыншчыны.

2. Якія пісьменнікі-ураджанцы Кобрыншчыны пісалі на украінскай і польскай мовах?

(З. Фалькоўскі, М.Радзевіч)

3. Назавіце прозвішчы знакамітых рускіх пісьменнікаў, якія наведалі г. Кобрын у розныя гады?

(Грыбаедаў 1813., Паустоўскі 1905, Гарбатаў, Твардоўскі 1939)

4. Хто з пісьменнікаў Кобрыншчыны піша драматычныя творы?

Ігар Сідарук (адказ п’ес аўтара“Галава” ідзе на сцэне Мінскага тэатра “Хрыстафор”)

5. Якія з сучасных Кобрынскіх паэтаў маюць выданныя кнігі?

(І. Сідарук, Л. Глушко, М. Чайнікаў, Л. Валасюк, Л. Жук, Л. Шчаслівая)

6. Якія вуліцы ў Кобрыне носяць назвы літаратараў?

(вул. Пушкіна, Маякоўскага, Астроўскага,Я.Коласа, І.Мележа і інш.)

ЗАЛАТЫ РОССЫП ВЕРШАЎ

Залаты россып вершаў : фестываль паэзii / ДУК "Кобрынская раённая цэнтралiзаваная бiблiятэчная сiстэма", Кобрынская цэнтральная раённая бiблiятэка, аддзел абслугоўвання i iнфармацыi. – Кобрын, 2018.

Мерапрыемства накiравана на абуджэнне ў сённяшняй моладзi цiкавасцi да паэзii, да творчасцi мясцовых аўтараў.

Афармленне зала: выстава – панарама "Залаты россып вершаў", цытаты аб паэзii:

"Лучшее в каждом языке – литература. Лучшее в литературе – поэзия. Поэтому хороший поэт является сокровищем нации" (И. Бродский).

"В душе каждого человека есть капкан, отворяющийся только поэзией" (Н. А. Некрасов).

"Не сочиняйте слабые стихи,
Ведь в них нет жизни, нет души, полёта...
Стихи как дети, их не обижайте.
От сердца стих вовеки не предаст.
Поэты, вы себя не предавайте".

Ю. Харевич «Поэтам»

Абсталяванне: мультымедыйная ўстаноўка, ноутбук, аўдыязапiсы, мiкрафоны.

Форма правядзення: фармат вiдэапрэзентацыi.

На экране – назва мерапрыемства – "Залаты россып вершаў" : фестываль паэзii.

Вядучы. Добры дзень, паважаныя сябры! Сённяшняе мерапрыемства прысвечана паэзii. А паэзiя - заўсёды свята, iншай яна i не можа быць па сваёй сутнасцi. Пранiкнённая паэтычнае слова заўсёды было i будзе патрэбна людзям. Нават у нашы супярэчлiвыя гады…

Гучыць "Паланэз" М. Агiнскага

Ты – боль, паэзiя. Ты – быль.
Твае суровыя законы
Не для забаў, не для гульбы –
А пошук iсцiны да скону.
Ты – рай, паэзiя. Ты – рой
Адвечных дум, дзе мы згараем.
I толькi генii парой
Жылi часова гэтым раем.
Ты – жаль, паэзiя.

Ты – жар.
Я па тваім хаджу вуголлі.
Чыя не прагнула душа
Тваіх зняволення і волі?!
Ты – сум, паэзія. Ты – суд
І мрояў нашых, і здзяйсненняў.
Хай душы шчырыя нясуць
Высокі лад тваіх памкненняў…

Леанід Галубовіч “ Паэзія”

На экране – ***“Маладосці – 65”*** *(да 65-годдзя з пачатку выдання літаратурна-мастацкага часопіса).*

Вядучы. Красавік – юбілейны месяц для літаратурна-мастацкага і грамадска-палітычнага часопіса “Маладосць”. 65 гадоў таму выйшаў у свет яго першы нумар, які, як для многіх чытачоў, так і для некалькіх пакаленняў беларускіх пісьменнікаў, стаў любімым выданнем.

На экране – партрэты рэдактараў часопіса “Маладосць”

У розныя часы часопіс узначальвалі выдатныя беларускія творцы : Алесь Кулакоўскі, Пімен Панчанка, Алесь Асіпенка, Генадзь Бураўкін, Васіль Зуёнак, Анатоль Грачанікаў, Генрых Далідовіч.

На экране – вокладкі часопісаў “Маладосць”за розныя гады.

Тут публікаваліся і публікуюцца тысячы празаічных і паэтычных твораў беларускіх літаратараў. Вы ведаеце, калі б сабраць разам усе нумары часопіса (больш за 700), дык па іх можна было б вывучаць усю нашу нацыянальную літаратуру другой паловы 20 стагоддзя, літаратуру – таленавітую, яркую, самабытную, праз якую адкрываліся свету мы – беларусы.

Часопісу “Маладосць” аддавалі права першай публікацыі Якуб Колас, Іван Мележ, Аркадзь Куляшоў, Іван Шамякін. Тут і сёння дэбютуюць шматлікія беларускія пісьменнікі і паэты. Трэба адзначыць, што ў часопісу друкуюцца паэзія маладых найперш, і творы больш сталых аўтараў, каб не парывалася сувязь пакаленняў.

Гэта да яго, у аддзел паэзіі “Маладосці” маладыя паэты нясуць свае першыя радкі і заўжды адчуваюць зычлівую падтрымку. Сярод дэбютантаў часопіса пад рубрыкай “Упершыню ў “Маладосці” друкаваліся вершы і кобрынскіх аўтараў: Васіля Барысюка, Лявона Валасюка, Ірыны Агеевай, Алеся Паплаўскага, Ігара Сідарука, Уладлены Дырды.

Сёння прагучыць вершы нашых мясцовых паэтаў, якія ў розныя часы былі апублікаваны ў часопісу “Маладосць”.

Чытачы. Гучаць вершы Ірыны Агеевай, Васіля Барысюка, Уладлены Дырды.

Вядучы. Паважаныя сябры! Чытайце часопіс “Маладосць” - і вы будзеце ведаць пра сучасны літаратурны працэс, зможаце адкрываць для сябе новыя імёны беларускіх паэтаў, у тым ліку і нашых кобрынскіх аўтараў.

На экране – вокладка кнігі М. Гусоўскага “Песня пра зубра” (да 490-годдзя першай публікацыі часопіса).

Вядучы. А зараз яшчэ аб адной юбілейнай даце. У бягучым годзе спаўняецца 490 год з дня першай публікацыі паэмы Міколы Гусоўскага “Песня пра зубра”, твора высакароднага сваім гуманістычным пафасам.

Бясспрэчна, што толькі мастацтва, пабуджальнай сілай якога з’яўляюцца гуманныя ідэалы, здольна ўзбагачаць чалавецтва маральнымі і эстэтычнымі каштоўнасцямі. У паэме Міколы Гусоўскага тэма гуманізму, веры ў чалавека і яго высокае прызначэнне на зямлі як бы “прарастае першым семем на некранутым полі” праз карціны трагедый і пакут цэлых народаў…

На нашым мерапрыемстве прысутнічаюць майстры і навучэнцы каледжа будаўнікоў г. Кобрына. Сёння яны не толькі слухачы, але і ўдзельнікі фестывалю паэзіі. Паслухаем у выкананні прадстаўнікоў каледжа (Віктара Андрасюка, Руслана Вабішчэвіча, Дзмітрыя Свірыдзюка, Юрыя Макарэвіча) урывак з музыкальна-паэтычнай кампазіцыі, прысвечаны юбілейнай даце паэмы Міколы Гусоўскага “Песня пра зубра”. Дарэчы, менавіта гэтая пастанова была прадстаўлена на конкурсе мастацкай самадзейнасці і атрымала прызавое месца.

Гучыць музыкальна-паэтычная кампазіцыя “Край наш – прыстанак загадак і цудаў”.

*На экране – фотавернісаж “**Паэт. Чытач. Бібліятэка.** ”*

Вядучы. Ад творчасці заўжды натхненне адчуваю,
Цікава вельмі вершы мне складаць,
Ды ў глыбіні душы з трывогаю чакаю,
Чытач што скажа, як пачне чытаць.
Для чытачоў мой сціплы верш – крыніца ведаў,
Бо з неба ён спадае мне ў душу…

Невыпадкова мы называем нашых мясцовых паэтаў сябрамі бібліятэкі. Менавіта яны з’яўляюцца аўтарамі твораў, якія мы, бібліятэкары, прапануем нашым чытачам; яны - жаданыя госці і непасрэдныя ўдзельнікі бібліятэчных мерапрыемстваў. Аб гэтым ярка сведчыць фотавернісаж “Паэт. Чытач. Бібліятэка”.

На экране – фотаздымки вокладак кніг кобрынскіх аўтараў.

Стала выдатнай традыцыяй праводзіць сустрэчы з новымі кнігамі ў сценах бібліятэкі. У нас адбыліся прэзентацыі першых кніг Леаніда Глушко, Міхаіла Чайнікава, Надзеі Самасюк, Наталлі Кандрашук; мы знаёміліся з кнігамі і новымі вершамі Леаніда Валасюка, Лідзіі Жук, Любові Шчаслівай, Ігара Сідарука, Алеся Паплаўскага…

*На экране - **“На літаратурным Парнасе Кобрыншчыны”:** прэм’ера-прэзентацыя кніг, вершаў кобрынскіх аўтараў.*

Вядучы. Сёння у рамках нашага літаратурнага фестывалю пройдзе бліц-прэм’ера кніг, вершаў кобрынскіх аўтараў, якія выйшлі ў свет у 2013 г.

З задавальненнем перадаю слова кіраўніку літаратурнага аб’яднання “Белы бусел” ***Людміле Іванаўне Лазюк.*** Калі ласка.

*На экране – вокладка кнігі **В. Нявесценка** “Солдаты необъявленной войны». Аўтар знаёміць аудыторыю з кнігай, гучаць вершы з кнігі.*

*На экране – вокладка кнігі **В. Літошык** “Чудесные друзья”, выдадзеная па благаславенню Патрыярха Беларусі Філарэта. Ідзе размова аб кнізе, якая была прадстаўлена на XX міжнароднай кніжнай выставе ў Мінску, якая праходзіла ў студзені 2013 г.*

На экране - партрэт паэта-барда Ю. Харэвіча і цытата з яго верша”Паэтам”.

***Ю. Харэвіч** чытае свае новыя вершы, выконвае песні.*

*На экране – **“Добрыя думкі, чыстае сэрца”***

Гучыць песня Ю. Харэвіча “ Дарога да бога” у выкананні аўтара.

Вядучы. “Добрыя думкі, чыстае сэрца”… Нездарма такую назву носіць чарговы блок нашага мерапрыемства, бо знаходзімся мы напярэдадні вялікага свята – Пасхі. Тэма духоўнасці прысутнічае амаль у творчасці кожнага кобрынскага паэта. Цытатай да гэтай рубрыкі з’яўляюцца словы з верша кобрынскай паэткі Любові Шчаслівай «О дне духовного воскресения»

От пут уныния и муки
Освобожусь, и станут вновь
Яснее краски, чище звуки
И лучезарнее любовь.

Працягвае нашу размову ***Людміла Лазюк***.

У наш імклівы час мы забываем аб галоўным. Некалі падумаць пра душу, пра тое, што сэрца павінна быць добрым і чыстым. Сутнасць свята Вялікдня, вядома ж, не ў абмежаванні ў ежы, а ў тым, каб ачысціцца духоўна, узвысіцца над мітуснёй жыццёвых будняў, падумаць пра сэнс жыцця...

Тэма духоўнасці гучыць у вершах такіх кобрынскіх паэтаў, як Н. Галаванава, В. Клачковіч, С. Камісарук, В. Літошык, Ю. Харевіч, Л. Шчаслівая, Л. Ярмалюк. В. Жарын працуе над кнігай “Мае паломніцтва ў Іерусалім”.

Сёння ў зале прысутнічаюць Юрый Харевіч (паэт-бард, лаўрэат і дыпламант шматлікіх конкурсаў); Людміла Ярмалюк (маладая, таленавітая паэтка, дыпламант 1 ступені ў намінацыі “Паэзія” на фестывалі “Сонечны”); Валянціна Клачковіч (піша добрыя, мудрыя вершы, умее знайсці словы, якія даходзяць да сэрца чытачоў, часта друкуецца). У выкананні саміх аўтараў паслухаем вершы на тэму веры, духоўнасці.

Кобрынскія паэты Валянціна Клачковіч, Людміла Лазюк, Юрый Харэвіч, Людміла Ярмалюк чытаюць свае вершы на тэму духоўнасці, веры, маралі.

Гучыць песня Ю. Харэвіча "Веру" у выкананні аўтара.

Вядучы. Завяршаем наш фестываль паэзіі такімі радкамі Іосіфа Броцкага: " Лучшее в каждом языке – литература. Лучшее в литературе – поэзия. Поэтому хороший поэт является сокровищем нации".

Да новых творчых сустрэч, паважаныя сябры!

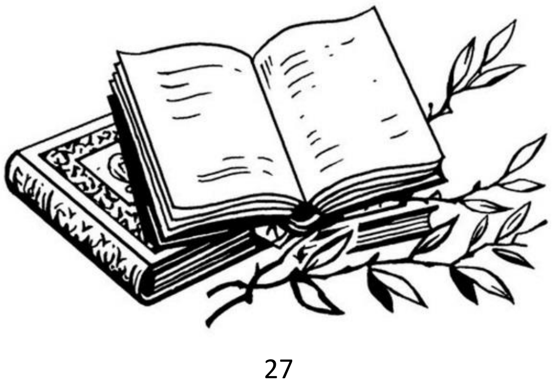

І ВЕРШАМ ГАВАРЫЦЬ ХАЧУ Я

І вершам гаварыць хачу я… : свята-прэзентацыя новых кніг мясцовых паэтаў / ДУК "Кобрынская раённая цэнтралізаваная бібліятэчная сістэма", Кобрынская цэнтральная раённая бібліятэка, аддзел абслугоўвання і інфармацыі. – Кобрын, 2016.

Афармлена кніжная выстава «Роднай зямлі галасы».
Складзена літаратурнае дасье «Леанід Глушко».
Падрыхтавана віктарына «Літаратурная Кобрыншчына».
Для вядзення вечара - два вядучых і некалькі чытальнікаў.

На сцэне: 2 журнальных століка, за адным - 2 вядучых, за другім - паэты Л. Глушко і М. Чайнікаў.

Вядучы 1. З чаго нараджаецца любоў чытача да пісьменніка, паэта? Перш за ўсё - з ведання яго творчасці. Няма гэтага ведання, няма і любові. Менавіта з гэтай нагоды мы сёння сабраліся ў нашай бібліятэцы. Сабраліся, каб бліжэй пазнаёміцца з творчасцю нашых мясцовых паэтау: Леаніда Фёдаравіча Глушко і Міхаіла Юр'евіча Чайнікава. Мінулы год стаў па-сапраўднаму знакамітым у жыцці гэтых двух людзей, збылася запаветная мара любога аўтара: выйшлі ў свет іх кнігі: «А я веру» Л. Глушко, «Стихи разных лет» М. Чайнікава.

Вядучы 2. У зборніках нашых землякоў змешчаны вершы, напісаныя ў розныя гады, на розныя тэмы, для чытачоў розных узростаў. Але ва ўсіх іх ёсць агульнае. Гэта - любоў да роднага краю людзей, што насяляюць яго, трывога за іх лёс і вера, што ён будзе шчаслівы.

Вядуч ы 1. Паэзія - заўсёды свята. Іншай яна і быць не можа па сваёй сутнасці. А самая важная якасць паэта - шчырасць, без яе няма паэзіі.

«Вершы лічу сваім другім жыццём. Паэзіі святло мне запаўняе сэрца, душу... Пішацца верш, і ў сэрца ўсяляецца светлая надзея на будучае. А з надзеяй і цяж-касці не заўважаюцца. Чароўнае святло паэзіі дапамагае ў гэтым» - так сказаў Леанід Глушко. Відаць, трэба было пражыць на гэтай зямлі 60 гадоў менавіта паэтам, каб напісаць такія радкі:

З Надзеяй лёгка па жыцці ісці,
З верным сябрам, гэта разумею.
Таму ніколі, ні за што ў жыцці
Я не пакіну светлую Надзею.

Вядучы 2. Паэзіі Леаніда Фёдаравіча наогул уласціва радаснае успрыманне жыцця. Ён закаханы ў сваё Палессе. З замілаваннем гаворыць пра людзей-працаўнікоў. Нездарма і ў загаловак кнігі вынесены словы веры,

як прызнанне ў нялёгкі сённяшні час, - «А я веру...» Ключом да ідэйнай сутнасці кнігі з'яўляецца верш «Радзіма».

Чытальнік (1) - верш «Радзіма».

Няма радзімы без сяброў,
Без светлага кахання,
Як немаўлятаў - без буслоў,
Як сонца - без світання.
Няма радзімы без вясны,
Як без пасаджанай рабінкі.
Мая любоў - мой край лясны! -
Як гэта неба без хмурынкі.
І твой блакіт, валошкі сінь,
Бы вочы матчыны струменяць!..
Радзіма, я твой крэўны сын,
Цябе замежжы не заменяць.

Вядучы 2. Не сказаць, што Леанід Фёдаравіч прайшоў лёгкае жыццё. Памяць яго захавала жахлівыя ўражанні вайны. Ды і працоўнае жыццё не было ўсыпана ружамі: працаваў калгасным паштальёнам, мастаком-афарміцелям, спрабаваў ся-бе ў журналістыцы, выкладаў урокі чарчэння і малявання. І ўсё ж, амаль у кож-ным яго вершы - бязмежная любоў да людзей. Асабліва тых, хто шчырай працай здабывае хлеб.

Чытальнік (2)
«Зямля на далонях, бы хлеб»

Зямля на далонях, бы хлеб,
Грэе дзядулевы рукі. -
- Паспела зямелька! - дзед
Кажа з усмешкай унуку. -
Дыхае, бачыш, яна.
І ажывае вясною.
Зямля ў нас, хлопчык, адна -
Як сонейка над галавою.
Вазьмі ты яе, патрымай,
Адчуй цеплыню сваім сэрцам
Трымае ўнук каравай,
Бы сонца.
І сам - быццам сонца.

Вядучы 2. Леанід Глушко - паэт шырокага жанрава-тэматычнага дыяпазону. З сыновым болем ён гаворыць пра мінулую вайну і яе незлічоныя ахвяры; пра журботных асірацелых маці, дзеці якіх загінулі. Праз прызму свайго ўспрымання і сёняшніх пазіцый, піша пра трагедыю Чарнобыля. Як вядома, сімвал Беларусі -бусел. Для вершаў Леаніда Фёдаравіча бліжэй

паняцце «чарнобыльскі бусел». З'яўленне птахі у радыяцыйных мясцінах, дзе нават людзям небяспечна жыць, выклікае невясёлыя думкі.

Чытальнік (1) - вершы: «Кружыць бусел, родны бусел», «Звіняць Чарнобыля званы»

Кружыць бусел, родны бусел
Не знаходзіць хаты той,
Дзе пад небам Беларусі
Збудаваў гняздо вясной.
Дзе пражыў нямала летаў,
Птушанят-дзяцей расціў.
Скуль не раз у вырай злётаў,
А застаўся, вось, адзін.
Паваліліся хаціна,
Зруйнаваны сад датла...
Кружыць бусел-сіраціна
Над абломкамі жытла.
Магілу знойдзе...

І не адно яшчэ дзіця
Хто сёння пойдзе ад жыцця,
Хто заўтра пойдзе.
Пакуль яшчэ жывыя мы,
Але - чакаюць
Нас адпяваюць.
Звіняць Чарнобыля званы,

Вядучы 1. Побач з успамінамі дзяцінства (а такіх вершаў у зборніку нямала) абавязкова прысутнічае маці. Яна павучае, ставіць дзяцей на ногі. Апяваючы «малую радзіму», паэт вяртаецца ў свет матчыных песен. Гэта вершы «На руках матулі», «Каласы», «Мова матулі», «Унуку».

Радасць на сэрцы заўсёды бывае.
Калі ў цябе, хлопча, матуля жывая,
Калі яе рукі цябе абдымаюць,
Калі яе вочы цябе сустракаюць.

Вядучы 2. Чалавек з вострым зрокам, Леанід Фёдаравіч не праходзіць міма заган чалавечага жыцця. Трывогай душы прасякнуты яго сатырычныя і жартоў-ныя вершы, байкі.

Чытальнік (2)

«Баба Соня і секс».

Наваднілі сексам фільмы,
Тэлеперадачы.
Паспяшае баба Фіма

Да экрана з дачы.
- Прыязджай на тэлік, Соня, -
Братаўку гукае. -
Модны секс пакажуць сёння,
развядзеш рукамі.
... З пацалункаў фільм пачаўся.
Дзея ля Берліна.
Лоўка гіцаль агаляўся,
Распранаў дзяўчыну.
Разгарачаны мужчына
Круціць голым задам.
А пад ім ляжыць дзяўчына
Цела ўецца гадам.
Баба Соня:
- Як сабакі,
Глянь ты, прынародна
Паказалі ўсім нам с..., -
Бо цяпер так модна!

«Хаўтуры па слану»

(амаль байка)
Лес абляцела навіна:
Забіў Камар Слана
Такі маленечкі Камар,
А бач, які ў яго
Удар!
Улесегора.
Вянкоў і кветак мора.
Сланіха вочы выцірае,
Мядзведзь журботна галавой хітае,
Ліса зашылася ціхутка ў кут...
Камар!
Ды тут
Прачнуўся Слон і пазяхнуў,
Вянок жалобны адпіхнуў.
Камар дык першы разгубіўся,
Як ліст асенні, задрыжаў
і хуценька перахрысціўся...
А Слон пасля да ўпаду рагатаў:
- Выходзіць, мерцвяком я сонны стаў?
Ну і хвалько ты ў нас, Камар!
Ну і званар!

Вядучы 1. Любімая тэма Л.Глушко - вершы для дзяцей. Як для дарослых, так і для маленькіх, ён піша аднолькава цікава, з хітрынкай. Вершы вабяць сваёй красамоўнасцю, мноствам цікавых назіранняў. Нездарма некаторыя з твораў яго дзіцячай падборкі ўключаны ў кнігу для пазакласнага чытання, выдадзеную «На-роднай асветай».

Чытальнік (1)
«Вожык - ягаднік»
По сцяжынцы тупаў вожык,
Нёс сунічак поўны кошык.
Замарыўся, успацеў,
Адпачыць на пень прысеў.
Зайчанятак не пужае,
А ласкава запрашае:
- Вы частуйцеся, сябры,
Шмат сунічак у бары!..
Паглядзеў на кошык вожык,
Бачыць: апусцеў ён, кошык.
На палянку да крынічкі,
Зноў пайшоў збіраць сунічкі.

Вядучы 2. У мінулым годзе Леанід Фёдаравіч адзначыў сваё 60-годзе. З вяршы-ны пражытага хочацца ўжо не толькі пераказаць яркія ўражанні жыцця,
але і асэнсаваць свае назіранні, выявіць момант ісціны. У гэтым плане характэрны верш «Маё жыццё, бы ліст».
Чытальнік (1)
«Маё жыццё, бы ліст...»
Маё жыццё, бы ліст, трымціць.
Мне б шчэ пажыць, прашу я ў
Што заўтра будзе? З цемры ці
Нас вывядзе дарога?
Не бачна спераду святла.
Адны трывогі ў нашых душах,
І аніякага цяпла
І аніякага цяпла.
Бога. І скрушна...
Дайшоў наш бедны люд
Да неймавернага адчаю.
А я ўсё ж веру, прыкмячаю,
Што прыйдзе Бог, што знікне бруд.

Вядучы 1 .
Паэт пачынаецца са Здзіўлення
Паэт пачынаецца з Дабрыні,
З Любові, з Трывог, з Абнаўлення
У Праўдзе - яго карані.

Калі ласка, знаёмцеся - ***Леанід Фёдаравіч Глушко***.
Слова прадстаўляецца Л. Ф.Глушко.

Вядучы 2. На прэзентацыю кнігі Л. Глушко прыйшла паэтка Ніна Дрык, якая з радасцю сустрэла вестку аб выхадзе першай кнігі свайго сябра, саратніка па пяру. (Крытычны аналіз вершаў з кнігі «А я веру»).

Вядучы 1. Калі прозвішча Леаніда Глушко знаёма многім па апублікаваных на старонках газет вершах, яго ўдзелу ў шэрагу мерапрыемстваў нашай бібліятэкі, то знаёмства з ***Міхаілам Юр'евічам Чайнікавым***, яго творчасцю, думаю, стане сапраўдным адкрыццём для ўсіх нас.

Вядучы 2. Міхаіл Чайнікаў - вельмі цікавы неардынарны чалавек, чалавек творчага пошуку. Ён - наш зямляк. Нарадзіўся ў 1954 годзе ў г. Кобрыне. Тут закончыў сярэднюю школу № 5. Паступіў ў Ленінградскі педыятрычны інстытут, але пасля заканчэння 4-х курсаў расчараваўся ў прафесіі медыка. Быў прызваны ў армію, потым працаваў слесарам, фельдчарам, грузчыкам. Міхаіл - выпускнік філалагічнага факультэта Брэсцкага педагагічнага інстытута. Перыядычна выкладаў рускі язык і літаратуру ў школах нашага горада, працаваў настаўнікам і інструктарам фізкультуры на базе адпачынку «Лясная казка», дзе аздараўляюцца дзеці з чарнобыльскай зоны. Зараз працуе настаўнікам фізкультуры ў Кобрынскім вучылішчы № 153. Падарожнічаў па гістарычных мясцінах Расіі, Літвы, Польшчы, быў ва Францыі. Захапляецца рускай і зарубежнай літаратурай, добра ў ёй разбіраецца.

Вядучы 1. Міхаіл пачаў пісаць вершы ў час воінскай службы. Друкаваўся ў раённых і шматтыражных газетах Брэсцкай вобласці. На некалькі яго вершаў напісана музыка. «Вершы розных гадоў» - так называецца зборнік, першая кніга Міхаіла Чайнікава. Яго паэзія - паэзія думкі. Яна абуджае пачуцці, перажыванні, выклікае на роздум.

Чытальнік (2)
«Видно, есть где-то ангел-хранитель»
Видно, есть где-то ангел-хранитель,
Бережёт от невольных грехов.
Мой двойник, мой доверчивый зритель,
Моё «я» неразгаданных снов.
Незнакомец до боли знакомый

Каждый день он, незримый, со мной.
В миг последний прощальной истомыОн поддержит могучей рукой,
Проведёт и покажет дорогу
К чистым душам и светлым садам
И в слияньи познаю я Бога,
Ведь душою я часть его сам.
Что же дальше? Откроются двери?
Это знать мне пока не дано.
Ощущаю незримо и верю
Во Вселенное волшебство.

Вядучы 2. Адметныя рысы вершаў Чайнікава - іх задушэўнасць, даверлівасць. Паэт задумваецца над справаздачнымі катэгорыямі дабра і вернасці, сяброўства і кахання, спыняецца перад самым вартасным і прыгожым.

Чытальнік (1)

«Во дворе шумели пацаны...»

Во дворе шумели пацаны,
Юность по Суворовской катилась.
Пыль гребли клешёные штаны,
Юность.. неужели мне приснилась?
Мне приснились танцы в РДКа,
Первый поцелуй у старых пушек.
И кружились в парке до утра
Мы, а вместе с нами наши души.
Обгоняя утренние сны,
Мы бежали, пел знакомый кто-то.
Пыль гребли клешёные штаны,
Что ж была тогда такая мода.
Я иду по улице своей.
Здравствуй, мы учились вместе в школе,
Там ещё растёт у входа ель?
Может, на второй этаж заглянем,что ли?
Во дворе шумели пацаны,
Юность по Суворовской катилась.
Эти пацаны уже не мы.
Неужели юность мне приснилась?

Вядучы 1. Інтымнае пачуццё найлепш характарызуе чалавека, глыбіню яго душы. Шчаслівае пачуццё закаханасці ўласціва чалавеку не толькі ў гады юнацтва, але і ў сталым узросце. Вершы Міхаіла Чайнікава пра каханне - гэта споведзь мастака жанчыне. У іх адчуваецца глыбіня лірызму, якая ідзе з сэрца паэта, пяшчота, што жыве ў ім. Каханне героя - зямное і ўзвышаннае,

пазбаўленнае знешняга лоску і бляску. Давайце паслухаем некалькі вершаў, у якіх паэт шчыра давярае самае патаемнае, што так хвалюе нас ўсіх.

Чытальнік (2)
«Мадам, стихи мои перечитайте...»
Мадам, стихи мои перечитайте,
Судьба моя пусть не тревожит Вас.
С печалью говорю я Вам: прощайте,
С надеждой, что увижу ещё раз.
Я знаю, Вы меня не любите, любви.
Но это я осенним тихим днём
Принёс цветы, и для меня вы будете
Всегда мечтой, наградой, в небе журавлём.
Мадам, стихи мои перечитайте, прощайте...
Я не могу их никому дарить,
Поймите грустного поэта, знайте,
Что с Вами я такой, каким хотел бы
быть.
Дай Бог, и скоро Вы меня забудете,
Я не приду к Вам в розовые сны.
Горячим сердцем снова Вы
полюбите
Чтоб говорить и слышать все слова
Мадам, стихи мои перечитайте,
Когда Вам не захочется любить,
Вы лишь тогда мне скажете:
И лишь тогда захочется мне жить...

Вядучы 2. У зборніку ёсць вершы аб прыродзе, прыгажосць і таямніцы якой аўтар бачыць па-свойму, заўважае тое, што незаўсёды бачаць і заўважаюць іншыя.

Чытальнік (1)
«Сосна».
Я задрожала...
В лес вошёл
Тот человек, который зол.
Блестели зубьев жала
Его бензиновой пилы.
С ветвей моих сорвались сны.
Я угадала...
Он пршпёл
Тот человек, который зол.
И улыбнулся, я пропала.

Забилось сердце у пилы,
И дым достигнул высоты,
Я им дышала.
Он ласково погладил ствол,
Тот человек, который зол,
Потом вогнал все жала.
Я долго крикнуть не могла,
На землю капала смола.
Вдруг закричала...
От боли иглами кору
Царапала, звала сестру.
Но было поздно, я упала.
А человек, который зол.
Точил топор, рубил мой ствол,
И я стонала.

«Солнце разорвало»
Солнце разорвало
Лиловый туман.
Утро засияло,
Улыбаясь нам.
В тонкой паугане
Капельки росы -
Дивней нет картины
Утренней красы.
Солнце выше, выше
К лёгким облакам,
Зацепило крыши,
Бросило к цветам.
Нежным изумрудом
Вспыхнула трава.
Это просто чудо -
Час рожденья дня!

Вядучы 1. Сёння цяжкі час для грамадства, а для паэзіі - асабліва, таму ў ёй зас-таюцца тыя, хто не можа жыць без напісання вершаў, у каго асабліва баліць душа, каму ёсць, што паведаць.

Ды ўсё, што бачу, ўсё, што чую
Бяру з сабою, берагу.
І вершам гаварыць хачу я
І ўжо іначай не магу.

Думаю, гэтыя словы можна аднесці і да героя нашага вечара. Знаёмцеся, ***Міхаіл Юр'евіч Чайнікаў***. Слова прадстаўляецца М. Ю. Чайнікаву.

Вядучы 2. Паважаныя сябры! Вы мелі магчымасць упэўніцца, што зборнікі нашых паэтаў дастойны ўвагі чытача і яны служаць падцвярджэннем таго, што ёсць на Кобрыншчыне паэты.

А зараз мы хацелі б, каб
Вы звярнулі ўвагу на нашу выставу.
«Роднай зямлі галасы».
Агляд каля выставы

Вядучы 1. Сярод выдатных набыткаў розуму і душы, якія створаны чалавец-твам, самым загадкавым, незвычайным было і застаецца паэтычнае слова. Кожнае пакаленне, якое прыходзіць у свет, па-свойму разгадвае таямніцы сапраўднай паэзіі.

Але заўсёды ў сэрцы чытача застаецца адчуванне недасягальнасці. «Паэзія -самы няўлоўны сакрэт, які не будзе нікім рассакрэчаны», - сцвярджае паэт Беларусі Пімен Панчанка.

Вядучы 2. У сённяшнім Кобрыне нямала знатакоў і аматараў паэзіі, многія з іх спрабуюць акунуцца ў творчы, захапляючы і чаруючы свет паэзіі. Вельмі добрыя прыкметы паэзіі - сведчанне аб яе пераемнасці. Зараз вашай увазе прадстаўляем маладую цікавую жанчыну, якая таксама піша вершы. Гэта ***Цярэнцьева Наталля Ігараўна***. Пакуль, што не было яе публікацыі ў прэсе. Але спадзяемся, што пасля сённяшняй сустрэчы яны з'явяцца. Наталля наогул таленавіты чалавек. Добра малюе, пушча песні на свае вершы, сама іх выконвае. Яе прызванне - лірыка.

Слова Цярэнцьевай Н. І.

Віктарына «Літаратурная Кобрыншчына»

Вядучы 2 .

1. Назавіце прозвішчы вядомых вам літаратараў Кобрыншчыны.

(многа прозвішч)

Вядучы 1 .

2. Хто з пісьменнікаў Кобрыншчыны піша драматычныя творы?

(Адна з п'ес аўтара - «Галава» ідзе на сцэне Мінскага тэатра «Хрыстафор»). (І.Сідарук)

3. Прафесіі М.Ю.Чайнікава, Л.Ф.Глушко.

(педагог мастак)

4. Дзе нарадзіўся Л.Ф.Глушко?

(в. Курыцічы Петрыкаўскага р-на Гомельскай вобл.)

5. Якія пісьменнікі-ураджэнцы Кобрыншчыны пісалі на украінскай і польскай мовах?

(Дз.Фалькоўскі, М. Радзевіч)

6. Назавіце аўтара кнігі «Квадратная варона»

(Сідарук)

7. Назавіце аўтара гэтых радкоў: «У мяне, як у сятрычкі,
З цёплай воўны рукавічкі.
Возьмем мы свае лапаты.
Снег расчысцім каля хаты.
Злепім белага мядзведзя,
Хай любуюцца суседзі!
Верш «Хай любуюцца суседзі»

(Л. Глушко)

8. Хто з самадзейных кампазітараў-землякоў напісаў песні на вершы паэтаў Кобрыншчыны ?

(Е. Арасланаў, А. Кірыеўскі, А. Шыбут)

9. Назавіце прозвішчы знакамітых рускіх піеьменнікаў, якія наведалі г.Кобрыну розныя гады.

(А.Грыбаедаў 1813 г.; К.Паустоўскі 1905 г.; Б.Гарбатаў, А.Твардоўскі 1939 г.)

10. Назавіце прозвішча паэткі, аўтара гэтых радкоў. (Верш уключаны ў кнігу «Кобрын» да 710-годдзя горада)
Ля ціхай плыні Мухаўца,
Драўляны замак збудаваў,
Сярод лугоў імшыстых,
Мой светлы горад заснаваны.
Дзе князь - валынскі ўладар.

(«Роднаму гораду» Н.Дрык)

Вядучы 1. Спадзяемся, што сярод вас, дарагія госці, таксама ёсць аматары пя-ра. З задавальненнем паслухаем, калі ласка.

Слова госцю.

Вядучы 2. Паважаныя сябры! Вось і закончылася наша вечарына. Дзякуй вам за увагу і зацікаўленасць. Маем надзею, што размова аб лёсе і творах мясцовых паэтаў падоўжыцца ля кніжных паліц у сценах бібліятэкі.

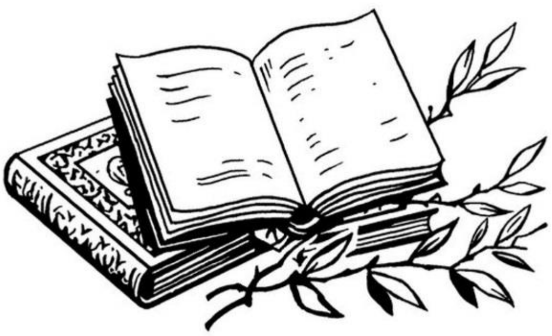

КНИЖНАЯ ИМПЕРИЯ

Ефтифеева, Н. Книжная империя : поэтический нон-стоп / ГУК "Кобринская районная централизаванная библиотечная система", Кобринская центральная районная библиотека, отдел библиотечного маркетинга ; Наталья Ефтифеева. – Кобрин, 2019.

Ведущий: В сентябре 2019 года Кобринской центральной районной библиотеке исполняется 80 лет. И отпраздновать эту знаменательную дату мы решили по-особенному – поэтическим нон-стопом «Книжная империя». Если вы, уважаемые гости и хозяева этого книжного храма, заготовили поздравительные речи, приберегите их. Возможность поздравить библиотекарей вам представится чуть позже. А сейчас мы начинаем литературный праздник, где все выступления будут объединены одной темой. Подскажите мне её.

Ответы зрителей.

Ведущий: Нашу праздничную программу открывает вокальная группа кобринской библиотеки «Фантазия».

Вокальная группа «Фантазия» с песней «Библиотекарь».

Ведущий: Накануне 80-летия в библиотеке прошёл творческий конкурс «Радуга созвучий». В конкурсе приняли участие 15 поэтов и писателей, которые прислали 38 произведений в 5 номинаций. К сожалению, не все конкурсанты смогли сегодня посетить наше мероприятие. Тем не менее те из них, кто пришёл в библиотеку, будут приглашены к микрофону.

Номинация **«Поздравление библиотекарю»** предполагала стихотворные пожелания и посвящения представителям этой профессии. Приятно, что двое участников конкурса посвятили стихи первому директору кобринской библиотеки – Алексею Михайловичу Мартынову. Я приглашаю к микрофону ***Эмилию Сушко***.

Эмилия Сушко «Посвящение Алексею Михайловичу Мартынову»

Ведущий: Ещё одно посвящение первому директору библиотеки прочтёт ***Валентина Литошик.***

Валентина Литошик «Памяти Алексея Михайловича Мартынова»

Ведущий: Валентина Литошик награждается дипломом победителя и ценными призами за победу в номинации «Поздравление библиотекарю».

Награждение Валентины Литошик.

Ведущий: А сейчас я предлагаю отгадать загадку:

В ней книжек видимо-невидимо,

А что невидимо, то выдано.
Что это?
Ответы зрителей.

Ведущий: Вторая номинация конкурса «Стихи о библиотеке». Приглашаю к микрофону ***Надежду Момлик***.

Надежда Момлик «Посвящение библиотеке»

Ведущий: Для участия в конкурсе принимались произведения как на русском, так и на белорусском языке. Сустракайце: ***Галіна Балахоўская*** з вершам «У бібліятэку завітай».

Галіна Балахоўская «У бібліятэку завітай»

Ведущий: Как и в первой номинации, среди стихов о библиотеке были посвящения нашему кобринскому книжному храму. Слово предоставляется ***Зинаиде Новосад***.

Зинаида Новосад «С юбилеем!»

Ведущий: Зинаида Новосад награждается дипломом победителя и ценными призами за победу в номинации «Стихи о библиотеке».

Награждение Зинаиды Новосад.

Ведущий: Я на свиданье тороплюсь,
Чтоб тихие слова услышать.
Из родника душой напьюсь,
И снова нежность в сердце дышит.
Я так люблю тебя, поверь,
Жду драгоценнейшего мига.
И, отворив обложку-дверь,
Встречаюсь вновь с любимой книгой.

Третья номинация конкурса – «Стихи о книге». Именно в эту номинацию поступило больше всего произведений, в том числе и самое первое, присланное на конкурс, кстати, от единственного мужчины-конкурсанта. Приглашаю к микрофону ***Виктора Дащука***.

Виктор Дащук «Стихи о книге»

Ведущий: Возвышенные слова её величеству Книге сказали многие конкурсанты, а ***Марина Михалюк*** написала оду книге. Послушаем автора.

Марина Михалюк «Ода книге»

Ведущий: Из 15 произведений номинации «Стихи о книге» четыре были посвящены Библии. В числе авторов, написавших о самой главной книге человечества – ***Надежда Давыденко***.

Надежда Давыденко «Библии»

Ведущий: Представляю ещё одного автора, написавшего стихи о книгах. Встречайте – ***Валентина Пигас***.

Валентина Пигас «Кнігі»

Ведущий: Валентина Пигас награждается дипломом победителя и ценными призами за победу в номинации «Стихи о книге».

Награждение Валентины Пигас.

Ведущий: В подарок библиотекарям и конкурсантам, а также всем присутствующим звучит *песня «Занавесочки»* в исполнении *Надежды Прокопович*.

Ведущий: В конкурсе были и прозаические номинации. Одна из них – «Рассказы о библиотеке». Предлагаем вашему вниманию отрывок из произведения ***Валентины Савчук*** «Книжный храм» в исполнении автора.

Валентина Савчук «Книжный храм» (отрывок).

Ведущий: Валентина Савчук награждается дипломом победителя и ценными призами за победу в номинации «Рассказы о библиотеке».

Награждение Валентины Савчук.

Ведущий: Пятая номинация – «Рассказы о книге». К микрофону приглашается ***Степан Давыдюк***.

Степан Давыдюк «Библиофилы»

Ведущий: А теперь возможность прочитать отрывок из своего рассказа «Па дарозе ў бібліятэку» предоставляется ***Татьяне Сацук***.

Таццяна Сацук «Па дарозе ў бібліятэку»

Ведущий: Татьяна Сацук награждается дипломом победителя и ценными призами за победу в номинации «Рассказы о книге».

Награждение Татьяны Сацук.

Ведущий: Спонсорами конкурса выступили иностранное предприятие «Лангхайнрих Конфекцион Бел», Кобринская организация общественного объединения «Белая Русь» и индивидуальный предприниматель Ольга Матюхина.

И ещё одно награждение. За неоднократную творческую помощь Благодарственное письмо вручается *Зинаиде Ивановне Новосад*.

Ведущий: А теперь ещё один подарок для всех присутствующих. Театр-студия «Пирожок», работающая на базе Кобринской центральной районной библиотеки, предлагает вашему вниманию сценку «У ворот рая».

Приятного просмотра!

Ведущий: Вот и подошло к концу наше праздничный поэтический нон-стоп. Присутствующие здесь библиотекари готовы принимать поздравления от гостей мероприятия.

Поздравления от гостей.

Ведущий: На этой праздничной ноте позвольте объявить наш поэтический нон-стоп закрытым. Фотографии с мероприятия смотрите завтра на сайте Кобринской районной централизованной библиотечной системы и в группе «Кобринская центральная районная библиотека» в социальных сетях «Одноклассники», «ВКонтакте», «Фейсбук».

До свидания! До новых встреч!

ЛЮБЛЮ СТОРОНКУ РОДНУЮ

Ефтифеева, Н. Люблю сторонку родную : презентация поэтического сборника «Глыток родных крыніц» / ГУК «Кобринская районная централизованная библиотечная система», Кобринская центральная районная библиотека, отдел библиотечного маркетинга ; Наталья Ефтифеева. – Кобрин, 2020.

Ведущая: Каждому человеку присуща любовь к родному краю, к той местности, где он родился и где прошло его детство. Поэтому малая родина и её наследие всегда являлись музой для творческих людей. Этим летом в агрогородке Дивин персонажи стародавней свадьбы с участием леликовской свахи воплотились в деревянных скульптурах. Надеемся, что после сегодняшней экскурсии леликовская сваха и свадебные традиции Кобринщины смогут предстать перед нами в поэтическом образе, воплотившись в стихотворных строчках. Лучшие произведения данной тематики смогут занять достойное место на данной выставке.

Пользуясь случаем, объявляем литературный конкурс «Ах, эта свадьба…». В конкурсе всего одна номинация – «Поэзия». В результате будут определены 1, 2 и 3 место.

А пока, дорогие друзья, я предлагаю вам познакомиться с творчеством кобринских поэтов – членов литературного клуба «ПоэтиКо», который работает при Кобринской центральной районной библиотеке. Кстати, в этом месяце нашему клубу исполняется год. Перед вами выступит один из самых активных участников клуба ***Марина Михалюк***.

Ведущая: Члены клуба «ПоэтиКо» пишут на белорусском и русском языках. Но есть среди них один уникальный поэт, который пишет ещё и на украинском языке, а также на местном диалекте. Встречайте ***Степана Давыдюка.***

Ведущая: "Як ад нараджэньня звяры, што ходзяць у пустыні, ведаюць ямы свае; птушкі, што лётаюць у паветры, ведаюць гнёзды свае; рыбы, што плаваюць па моры і ў рэках, чуюць віры свае; пчолы і тым падобныя бароняць вуллі свае, – так і людзі, дзе нарадзіліся і ўскормлены, да таго месца вялікую ласку маюць", - сказал однажды белорусский первопечатник Франциск Скорина. Любит свою малую родину и ***Валентина Пигас***.

Ведущая: 2020-й – Год малой родины. Особенный он и для Кобринщины. В январе этого года исполнилось 80 лет Кобринскому району как административной единице. К юбилею отделом библиотечного маркетинга центральной районной библиотеки издан сборник стихов "Глыток родных крыніц". В сборник вошли поэтические произведения членов литературного клуба «ПоэтиКо». Среди авторов – ***Михаил Чайников***. Предлагаем ему почитать нам свои стихи.

Ведущая: Сегодня в гости к леликовской свахе пришли ещё и корреспонденты, благодаря которым кобринчане узнают о событиях, происходящих в городе и районе. И есть среди них уникальный журналист, совмещающий педагогику, журналистику и поэтический дар. Это ***Жанна Елизарова***.

Ведущая: А теперь, дорогие друзья, позвольте и мне предложить вашему вниманию свои стихи.

Ведущая: Спасибо всем, кто сегодня пришёл вместе с нами в гости к леликовской свахе. Фото с мероприятия можно будет посмотреть на сайтах библиотеки и музея, также в библиотечной и музейной группе в социальных сетях в Интернете. Следите за новостями в группах, чтобы не пропустить интересные мероприятия.

НАШЫ ВЫТОКІ

Ефціфеева, Н. Нашы вытокі : літаратурна-музычны салон / Н. П. Ефціфеева. – Кобрын, 2021.

Вядучы: Добры дзень, шаноўныя сябры!
Вас вітаем словам роднай мовы
І жадаем сёння падарыць
Вершаў-песень карагод мясцовы.

Наш літаратурна-музычны салон праходзіць у рамках фестывалю «Вытокі. Крок да Алімпу». Сёння разам з паэтамі мы будзем разважаць аб нашых вытоках – культурных, моўных і наогул жыццёвых. Гасцямі салона сталі паэты і музыканты, якія падораць вам, паважаныя гледачы, сваю творчасць, а разам з ёй і часцінку сваёй душы.

Сустракайце першага ўдзельніка. Сябра народнага аматарскага аб’яднання «Белы бусел» Мікалай Крывагуз выканае песню «З крыніцы п’ю», якую ён напісаў на словы дзівінчанкі Надзеі Момлік.

Мікалай Крывагуз. Песня «З крыніцы п’ю» – пад гітару.

Вядучы: Родная крыніца – гэта не толькі крынічанька ў прамым сэнсе гэтага слова, але і наша малая радзіма, бацькоўская хата, родная мова, мясцовыя традыцыі і ўсё тое, што звязана з тым месцам, дзе чалавек нарадзіўся. І амаль у кожнага гэта месца выклікае асаблівыя пачуцці. Яшчэ Францыск Скарына сказаў: *«Як ад нараджэння звяры, што ходзяць у пустыні, ведаюць ямы свае; птушкі, што лётаюць у паветры, ведаюць гнёзды свае; рыбы, што плаваюць па моры і ў рэках, чуюць віры свае; пчолы і тым падобныя бароняць вуллі свае, – так і людзі, дзе нарадзіліся і ўскормлены, да таго месца вялікую ласку маюць».*

Тэма малой радзімы гучыць у творах амаль кожнага паэта. Не выключэнне і сябра літаратурнага клуба «ПаэтыКо» Марына Міхалюк.

Марына Міхалюк. Вершы «Шчасце ёсць!», «Родныя напевы», «Нашчадкам».

Вядучы: Што мы перадададзім сваім нашчадкам? Любоў да радзімы? Вядома. Але каб яны адчувалі гэту любоў, трэба каб яна была не толькі духоўная, але мела і матэрыяльны выгляд. Каб гледзячы на спадчынную рэч, наш нашчадак успамінаў нас, сваё дзяцінства, бацькоўскі дом, малую радзіму. Менавіта пра гэта піша сябра народнага аматарскага аб’яднання «Белы бусел» Галіна Півень.

Галіна Півень. Верш «Матчын луг».

Вядучы: А цяпер невялічкая музычная паўза. Сустракайце дуэт Вольгі Камінскай і Наталлі Дземідзюк.

Вольга Камінская і Наталля Дземідзюк.
Песні «Каля лугу, каля броду», «Нет, не люблю я Вас».

Вядучы: Беларусы, у тым ліку палешукі, заўсёды славіліся сваёй працавітасцю і здольнасцю да разнастайных мастацтваў, у тым ліку да дэкаратыўна-прыкладнога мастацтва. Гэту тэму не абмінаюць у сваіх творах і кобрынскія паэты. Сябра народнага аматарскага аб'яднання «Белы бусел» Валянціна Літошык напісала цудоўны верш на рускай мове «Умелые руки творят чудеса». Яго прачытаюць выхаванцы абъяднання па інтарэсах "Хачу на сцэну" Кобрынскага раённага цэнтра дзіцячай творчасці.
Верш Валянціны Літошык «Умелые руки творят чудеса».

Вядучы: Народныя традыці жывуць, пакуль іх ушаноўваюць у жыцці і культуры пэўнай мясцовасці, пакуль аб іх гавораць і пішуць. У нашай краіне ёсць Дзяржаўны спіс нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, у які ў 2018 годзе занесены традыцыі вырабу і выкарыстання строю лелікаўскай свахі Кобрынскага раёна. «Ад прадзедаў спакон вякоў мне засталася спадчына», - сказаў Янка Купала. Гэтую ж думку сцвярджае сваімі вершамі сябра Міжнароднай асацыяцыі пісьменнікаў і публіцыстаў Надзея Момлік. Яна адна з нямногіх, у чыёй творчай скарбонцы ёсць вершы пра лелікаўскую сваху. Да таго ж яна піша вершы не толькі на беларускай і рускай мовах, але і на мясцовым дыялекце. І наогул, у сваёй паэзіі адводзіць пачэснае месца сваім вытокам, сваёй малой радзіме і яе традыцыям.
Надзея Момлік. Вершы «Лелікаўская сваха», «Ходнык», «Велікодныя дні ў Рэўні».

Вядучы: Спрытны час дыктуе свае ўмовы і шмат чаго мяняе ў нашым жыцці. Але прыемна, што не ўмірае народная культура. Яна застаецца у помніках і вершах, а яшчэ ў музычных інструментах. Сустракайце юнага балалаечніка Даніла Мядзведзева, які сыграе музычную кампазіцыю «Гула пчала", канцэртмайстар Аксана Джусь.

Вядучы: Ёсць у Кобрыне тыя, хто захоўвае гісторыю для нашчадкаў. І гэта не толькі настаўнікі гісторыі, паэты і пісьменнікі, але і работнікі ўстаноў культуры, і ў першую чаргу – навуковыя супрацоўнікі Кобрынскага ваенна-гістарычнага музея імя Суворава. Менавіта ім прысвяціла свой верш кіраўнік літаратурнага клуба «ПаэтыКо» Наталля Кандрашук.
Наталля Кандрашук. Вершы «Хранители истории», «Спрятанная память», «Дзве радзімы».

Вядучы: Куды б ні закінула жыццё чалавека, але ў сваіх думках ён заўсёды будзе вяртацца туды, дзе нарадзіўся, дзе прайшло яго дзяцінства. З усіх шляхоў, далёкіх і блізкіх, мы едзем у бацькоўскі дом, нават калі там ужо ніхто не жыве. Можна з'ехаць з малой радзімы, но яна назаўсёды застанецца

з намі. Пра гэта вершы сябры Саюза пісьменнікаў Беларусі і Міжнароднай асацыяцыі пісьменнікаў і публіцыстаў Міхаіла КулЕша.

Міхаіл Кулеш. Вершы «Край родной», «Я деревенский», «Телефонный разговор».

Вядучы: Ізноў музычная паўза. Сустракайце Георгія Паляводу з песняй «Беларусь», канцэртмайстар Таццяна Пакалюк.

Георгій Палявода. Песня «Беларусь».

Вядучы: Думаю, кожны з нас хоць раз у жыцці чуў мясцовы дыялект сваіх продкаў, а можа нават і размаўляў на ім. Наша беларускае Палессе багатае на дыялекты. Нават у адным раёне іх можа быць некалькі, і жыхары суседніх вёсак адны і тыя ж рэчы могуць называць па-рознаму. А што ўжо казаць пра паселішчы, якія раздзяляюць сотні кіламетраў. Своеасаблівы моўны аналіз Кобрыншчыны і Лунінеччыны робіць у сваім вершы сябра літаратурнага клуба «ПаэтыКо» Жана Елізарава.

Жана Елізарава. Верш «Матчына мова».

Вядучы: Сельская, ці на дыялекце – сільска, мова не загіне. Гэта сцвярджае сваім вершам сябра літаратурнага клуба «ПаэтыКо» Сцяпан Давыдзюк.

Сцяпан Давыдзюк. Верш «Сільска мова».

Вядучы: Для слыху многіх дыялект, магчыма, гучыць незвычайна. Але ж думаю, што вы, паважаныя гледачы, пагадзіцеся са мною, што ўсё зразумела. Своеасаблівыя дыялекты ёсць і ў музыцы. Ці чулі вы калі-небудзь усім вядомы «Паланэз Агінскага» ў выкананні гітары і домры? Не? Дык зараз у вас ёсць такая магчымасць. На сцэну запрашаюцца Алена Палтарчук і Веніямін Арабей..

Алена Палтарчук і Веніямін Арабей. «Паланэз Агінскага».

Вядучы: Прырода радзімы – яна заўсёды асаблівая, сама прыгожая, самая чароўная, самая-самая. Магчыма, няма ніводнага паэта, які ў сваёй творчасці не звяртаўся б да тэмы прыроды. Бо водар кветак і шамаценне лістоты маюць вялізарную натхняльную сілу. У доказ гэтага праслухайце вершы сябры літаратурнага клуба «ПаэтыКо» Алены Котавай у выкананні аўтара.

Алена Котава. Вершы «Затейница», «Май», «Зямля бацькоў».

Вядучы: Тэму роднай прыроды і малой радзімы прадоўжыць сябра народнага аб’яднання «Белы бусел» Наталля Цярэнцьева.

Наталля Цярэнцьева. Вершы «Ржаное море», «Грибники», «Старый дом».

Вядучы: Мы сёння шмат гаворым пра вытокі натхнення. Але як яно нараджаецца і як прыходзіць звыш, дакладна ўсё роўна ніхто не ведае. Ні паэты, ні мастакі, ні музыканты. Але амаль кожны з іх спрабуе адказаць на пытанне: як ты прыходзіш да мяне, натхненне? Магчыма, вы знойдзіце адказ у музычнай кампазіцыі «Натхненне» ў выкананні Сустракайце трыа Аляксандра Бусько, Наталлі Зубавай і Ліліі Ламекі.

Аляксандр Бусько (саксафон), Наталля Забава, Лілія Ламека.

Музычная кампазіцыя «Натхненне» (саксафон, скрыпка, фартэпіяна).

Вядучы: Куды нас вядуць сцяжыны дзяцінства? Вядома ж, да роднага дома, у той блаславёны куточак, дзе прайшло маленства, дзе мы пачулі матчыну мову – рускую, беларускую ці дыялектную, але матчыну, па-сапраўднаму родную. На гарадскую вуліцу ці ў далёкую вёску – у кожнага свой маршрут. Гэта тое месца, дзе мы гарэзліва гулялі, дзе ўпершыню закахаліся, дзе вучыліся працаваць. Пра свае сцяжыны дзяцінства вам раскажа сябра літаратурнага клуба «ПаэтыКо» Валянціна Пігас.

Валянціна Пігас. Вершы «Сцяжынаю дзяцінства», «Кусочак раю», «Не губляйце свае карані».

Вядучы: Як трапна сказана: «Не губляйце свае карані». Апошні вершы нашага літаратурна-музычнага салона прагучаў быццам пажаданне для кожнага з нас.

Не губляйце свае карані!
Звяртайцеся да сваіх вытокаў!
З крыніц народных чэрпайце натхненне!

Надышоў час развітання. Але перш, чым пакінуць гэтую залу, я запрашаю ўсіх да кніжнай выставы, на якой вы пазнаёміцеся з творчасцю тых, чые вершы сёння пачулі. Дарэчы, можна набыць аўтарскія кнігі ў асабістую бібліятэку.

Да пабачэння! Да новых сустрэч!

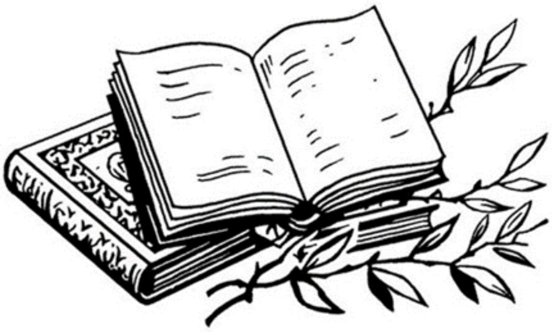

ПОГОВОРИМ О НОВОЙ КНИГЕ

Пагаворым аб новай кнізе : час библиографического краеведения / ГУК «Кобринская районная централизованная библиотечная система», Кобринская центральная районная библиотека, отдел обслуживания и информации. – Кобрин, 2015.

Сегодня, в рамках нашего очередного производственного совещания, состоится презентация первой книги поэзии кобринчанки **Надежды Самосюк «Прими меня такой».**

Наша встреча во всех отношениях приятна и полезна. Во-первых, взгляните за окно: пришла весна, совсем недавно был женский праздник, с чем вас, милые женщины, поздравляем - тепла, добра, нежности, любви, удачи, оптимизма вам; во-вторых, стихи Надежды Самосюк очень искренны, лиричны, эмоциональны созвучны и близки каждой женщине; в-третьих, наша сегодняшняя аудитория не случайна, ведь именно мы, библиотекари, являемся связующим звеном между автором, книгой и читателем.

Дорогие друзья! Думаю, каждый человек хоть один раз в жизни испытывает в душе чувство, которое заставляет взяться за перо и писать в рифму. И это нормально. Через поэзию мы познаем себя, наш духовный мир становится богаче.

Поэзия - всегда праздник. Другой она и быть не может по своей сути. А самое важное качество поэта - сердечность, искренность. Именно таким качеством и обладает Надежда Фёдоровна Самосюк. Она вся в своих коротких творениях: в них подкупающая искренность, доверчивость к читателю, высокая эмоциональность и вместе с тем, неординарное мышление, своя философия жизни. Не случайно она сама предложила назвать сборник своих стихов **«Прими меня такой…».**

Давайте поближе познакомимся с этой замечательной женщиной. Надежда Самосюк родилась в Кобрине. После окончания школы поступила в Баранович-ский техникум лёгкой промышленности. С дипломом техника-технолога вернулась в родной Кобрин. Она устроилась продавцом в фирменном магазине «Горячий хлеб», работа нравится. Действительно, что может быть прекраснее и вкуснее свежеиспечённого хлеба, который она выдаёт людям. Таким образом, говоря о нашей героине, можно сказать, что она по образованию - технолог, по должности - продавец, а по призванию - поэтесса.

Надежда Фёдоровна - патриотка своего города, но обожает путешествовать. Она любит классическую и современную музыку, увлекается шахматами. У неё семья - муж, дочь и сын, которых она очень любит. Совсем недавно была свадьба её сына, с чем мы все её искренне поздравляем и желаем Надежде Федоровне и её детям счастья.

Начала писать наша героиня с 10 лет, но в общем-то какая-то жизненная философия в её стихах появилась после 35 лет. Определенной темы Надежда Фёдоровна не придерживается. Пишет то, что видит вокруг, видит и воспроизводит в стихах. Кстати, близкие и родственники делают ей заказы на поздравительные стихи...

Надежда Самосюк - жизнерадостный, открытый человек. Она с удовольствием делится своей радостью с другими, говорит о своих переживаниях. И это чувствуется в её стихах. Её стихи ліричны, высоко эмоциональны и, я уверена, будут близки многим из Вас.

Перед вами сборник стихов **Надежды Самосюк «Прими меня такой…».** В нем 39 стихотворений. Издан он в 2014 году в издательстве «Беллитфонд». Я позволю себе прочитать некоторые из них.

Звучат стихи из сборника «Прими меня такой...»

Слово предоставляется Надежде Самосюк, читателям.

… Замечательно, когда рядом с нами живут люди с таким богатым внутренним миром и замечательно, что мы имеем возможность пообщаться с ними. Мы говорим Надежде Фёдоровне - до новых встреч!

ПЯСНЯР ПАЛЕССЯ

Пясняр Палесся : літаратурная вечарына / ДУК «Кобрынская раённая цэнтралізаваная бібліятэчная сістэма», Кобрынская цэнтральная раённая бібліятэка, аддзел абслугоўвання і інфармацыі. – Кобрын, 2018.

*На экране -назва мерапрыемства «**Пясняр Палесся. Да 120-годдзя з дня нараджэння паэта-земляка Д. Н. Фалькоўскага**», партрэт Фалькоўскага*

Вядучы 1. Добры дзень, паважаныя спадары!

Вядучы 2. Добры день, шановні панове!

Вядучы 1. Сёлета спаўняецца 120 гадоў з дня нараджэння вядомага ўкраінскага паэта, нашага знакамітага земляка Дзмітрыя Нікіфаравіча Фалькоўскага. Паэта, які, куды б ні закідваў яго складаны лёс, заўсёды сэрцам быў з Бацькаўшчынай.

Вядучы 2. На нашому заході прйсутні поважні гості: консул-керівнйк консульства Украінй в Бресті Анатолій Никифорович Дізенко, консул консульства Украінй в Бресті Віталій Васильевіч Пантус, голова громадського об'еднання «Українськйй науково-педагогічнйй союз «Берегиня» Віктор Сергійовйч Місіюк.

Вядучы 1. На нашым мерапрыемстве прысутнічаюць старшыня Кобрынскага раённага савета дэпутатаў Іван Аляксеевіч Даўжук, начальнік аддзела ідэалагічнай работы і па справах моладзі Кобрынскага райвыканкама Паліна Міхайлаўна Васілюк.

Да мікрафону запрашаюцца госці.

Вядучы 1. Жыццёвы шлях Дзмітрыя Фалькоўскага - кароткі, але яркі... Яго вершы, паэмы - гэта настальгія, незагойваючая рана, з глыбіны душы ідучы стогн. І шчырая любоў да радзімы.

На экране - хата, дзе нарадзіўся Фалькоўскі, Лепясы

Вядучы 2

Фалькоўскі

Мої далекі, рідні села,
Ніяк, ніяк Вас не забуть...

Народився я, Дмитро Левчук, 3 листопада 1898 року в селі Велйкі Лепяси Кобринського повіту. У 1912 році закінчйв початкову школу. Я допомагав батькам, так як і багато однолггки, з дитинства знав ціну нелегкого чорного хліба. Захоплювався електротехнікою, вмів ремонтувати швейні машини.

На экране - будынак Брэст-Літоўскай гімназіі

Незважаючи на матеріальні трудноіці, батьки спочатку вщдали мене в Кобринсько! реальне училище, а потім в Брест-Литовську російську гімназію вчитися на вчителя. У гімназі! я захопився літературою і в 14 років почав писати вірші. Однак мое навчання була перервана Першою світовою війною.

На экране - фота Д. Фалькоўскага ў ваеннай форме

Вядучы 1. Ужо ў часы Першай сусветнай вайны паэт ступіў на шлях рэвалюцыйнай барацьбы. У верасні 1918 года Дзмітрый Ляўчук - адзін з кіраўнікоў Кобрынскай падпольнай групы РКП(б). З 1920 па 1923 гады служыў у часцях асобага прызначэння. І толькі хвароба прымусіла Дзмітрыя зняць вінтоўку з плеч.

Старажылы вёскі ўспамінаюць, што роднае Палессе Дзмітрый пакінуў у верасні 1920 года, калі часці Чырвонай Арміі вымушаны былі адступіць на ўсход.

На экране - фота Фалькоўскага 20-х г., знак Лепясы

З таго часу яго сляды для аднавяскоўцаў згубіліся ў віхры падзей на многія дзесяцігоддзі. Да апошніх сваіх дзён маці Дзмітрыя Марыя Г ерасімаўна верыла ў лепшы лёс сына, штодзённа выходзіла на кобрынскую дарогу сустракаць яго. Так і не дачакалася...

Ніхто з землякоў не ведаў, што ён стаў паэтам. У час застолляў яны спявалі лірычныя палескія песні, якія бытуюць у Кобрынскім краі, не падазраючы нават, што адна з іх - ***«Очерет мені був за колиску»*** - на словы земляка.

На экране - родная хата Фалькоўскага, фота Д. Фалькоўскага пачатку 30-х г.

*Гучыць песня «**Очерет мені був за колиску**» ў выкананні В. С. Місіюка*

Вядучы 1. Жаданне данесці ўспаміны сваёй бабулі Феадоры Калістратаўны Ляўчук, якая жыла па суседству з сям’ёй нашага героя, прывяло на мерапрыемства Юрыя Другака. Дарэчы, у газеце «Кобрынскі веснік» за 31 кастрычніка бягучага года, як раз напярэдадні юбілейнай даты Д. Н. Фалькоўскага апублікаваны артыкул Ю. Другака пад назвай «Воспоминания о поэте». Калі ласка, вам слова.

На экране - артыкул Ю. Другака «Воспоминания о поэте»

Слова Ю. Другаку

Вядучы 2. З 1923 Дмитро живе в Києві. У цьому місті і сталося його становлення як поета. Дмитро Левчук починае професійно займатися поезіею, перетворившись в відомого поета Фальківського. Талановита людина па жйтті, він досконало володів п'ятьма мовами, грав на фортепіано, писав музику, пробував себе в прозі і публіцйстйці. Але найбільш яскраво його талант розкрився в поезіі. Взагалі, Дмитро Фальковський - тонкий, глибокий лірйк і в той же час поет-революціонер.

На экране - фота вокладкаў выдадзеных кніг Фалькоўскага.

Вядучы 1. У сваіх творах Фалькоўскі спрабаваў гаварыць аб праблеме рэвалюцыйнага абавязку і народнай маралі, спрабаваў узняцца над іх

непрымірымасцю. Аднак такія пошукі ў тыя часы былі небяспечнымі. Гэта сёння эмацыянальная, філасофская лірыка Фалькоўскага ўспрымаецца, як сумленны дакумент суровай праўды аб грамадзянскай вайне, як мужны пратэст супраць ператварэння рэвалюцыі ў братазабойчы працэс.

Асабліва характэрны ў гэтых адносінах яго верш *«Сышліся абое ў штыкавой"(«Зійшлись обое на багнетах").* У полымі грамадзянскай вайны, здаецца, нечакана - вочы ў вочы - сустракаюцца бацька з сынам, раскіданыя крывавым лёсам па розныя бакі барыкад. Яны аглушаны такой сустрэчай, а яшчэ больш тым, што хутка ім давядзецца ўзняць руку аднаму супраць другога, што выклікае велізарны боль, аддаецца ў сэрцах нечуваным святатацтвам. Але развязка наступае нечакана...

Вучаніца СШ № 2 Аліна Пташнік выходзіць на сцэну з кнігай Д. Н. Фалькоўскага, чытае верш

Зійшлйсь обое на багнетах:
Старий-старий і молодий;
В одного: — Сину! — з-під кашкета...
В другого: — Батьку, одійдй!..
Зійшлйсь і стали на хвилину,
Схрестили погляди на мить,—
Кашкет мовчить і жде на сина,
А син осикою тремтить.
На перекошені обличчя -
Не біль, не втома - дикий сказ:
- Хоч би вже швидше!.. Хоч би швидше!..
Хоч би за раз!..
І довго ждали б два багнети
(В очах кривавий перелив),
Та хтось іззаду з кулемета
Обох скосив...

(1927)

Фальківськйй, Дмитро. Поезіі / Дмитро Фальківськйй.- Кйів,1989.- С.79

На экране- паведамленне пра сталінскія рэпрэсіі ў снежні 1934 г.

Вядучы 2. Незважаючи на те, що Дмитро Фальковський був коли чекістам, в своіх творах він намагався об'ективно дивитися на трагічні сторшки громадянськоі вшни. Краще за шших знав, що його може очікувата за такі погляди і твори. І трагедія сталася. У 1934 році Фальковський став жертвою масового беззаконня того самого державного апарату, якому вірно служив, волею долі перетворившись в «ворога народу». 17 грудня 1934 року був розстршяний. Так обірвалося життя молодого талановитого українського поета і нашого земляка. Було йому тоді тшьки 36 років. Ні батько Никифор, ні мати Марія, які пережили сина на 17 і 20 років відповідно, так школи і не дізналнся про смерть свого улюбленого сина. Реабілітований він був в 1957 р, але ще довгий час ім'я Фальківського не згадували ні в Україні, ні в Білорусі.

На экране - партрэт Д. Фалькоўскага з датамі жыцця і смерці

Вядучы 1. Безумоўна, талент паэта не толькі даў шмат, але і абяцаў яшчэ больш. Яго сталасць была ўперадзе: на жаль, ён не паспеў да канца раскрыць свой дар тонкага, глыбокага лірыка. За сваё кароткае, трагічна абарванае жыццё Дзмітрый Фалькоўскі паспеў выдаць усяго 4 паэтычныя кнігі: паэма «Чабан» (1925 год), зборнікі вершаў «Абрысы» (1927 год), «На пажарышчы» (1928 год), «Палессе» (1931 год).

На экране - вокладка зборніка вершаў Фалькоўскага «Поэзії». Падыходзіць да выставы, прадстаўляе зборнік Д. Н. Фалькоўскага

Паважаныя сябры! Перад вамі пасмяротны зборнік вершаў Фалькоўскага «Поэзії», выдадзены ў Кіеве выдавецтвам «Радяньскій пісьменнік» у 1989 годзе. У яго ўвайшлі лепшыя творы з прыжыццёвых публікацый ва ўкраінскай прэсе. Дарэчы, гэты зборнік ёсць у гісторыка-краязнаўчым цэнтры нашай бібліятэкі. У кнізе - цыкл вершаў, прысвечаных родным мясцінам, якія назаўсёды засталіся ў памяці аўтара, як самы светлы ўспамін.

Менавіта знаёмства з гэтай кнігай дало штуршок да даследчай работы вучняў сярэдняй школы № 2 г. Кобрына. Прыемна, што жыццё і творчасць паэта прыцягвае да сабе ўвагу юных даследчыкаў. Знаёмцеся, вучні 9 класа школы № 2 Наталля Стаськевіч, Вікторыя Рамановіч, Аляксандра Івашчанка. Вам слова, калі ласка.

Вучні СШ № 2 г. Кобрына расказваюць пра сваю даследчую работу, чытаюць вершы Д. Н. Фалькоўскага

Вядучы 1. Яраслаў Дзмітрыевіч Берлажыцкі сёння таксама не мог не прыйсці на наша мерапрыемства. Дарэчы, дзякуючы яму наша бібліятэка мае ў сваім фондзе ксеракопію кнігі «Ранені дні» Фалькоўскага. Запрашаем да мікрафону Яраслава Берлажыцкага.

Слова Я. Д. Берлажэцкаму, які шмат гадоў вывучаў творчасць Д. Н. Фалькоўскага

На экране - мемарыяльны знак паэту-земляку Д. Н. Фалькоўскаму.

Вядучы 1. Лес Дзмітрыя Фалькоўскага знайшоў свой шчыры водгук у сэрцах землякоў. Кабрынчане ганарацца знакамітым паэтам-земляком і захоўваюць памяць аб ім у песнях, публікацыях аб яго жыцці і творчасці. Адна з вуліц вескі Лепясы носіць імя Дзмітрыя Фалькоўскага. У 1998 годзе на радзіме Фалькоўскага ўстаноўлены помнік паэту і мемарыяльны знак - каменная стэла на пастаменце з клумбай для кветак *(аўтар - скульптар Уладзімір Харсюк).*

Вучні сярэдняй школы № 4 нашага горада ўжо на працягу шэрагу лет даглядаюць і прыводзяць у належны стан тэрыторыю каля гэтага гістарычнага, культурнага аб’екту, актыўна і дружна прымаюць удзел у добраўпарадкаванні тэрыторыі. У нашым мерапрыемстве ўдзельнічаюць вучні 11 класа гэтай школы Кацярына Шапяцюк і Аліна Пташнік. З Алінай

Вы ўжо пазнаеміліся, а зараз паслухайце ўкраінскую песню ў выкананні Кацярыны.

Выконваецца ўкраінская народная песня

Вядучы 1. Дзмітрый Фалькоўскі сення па праву лічыцца сынам двух народаў - беларускага і ўкраінскага. Ён звязаў у сваім творчым лесе Украіну і Беларусь. Вершы паэта гучаць на ўкраінскай мове, а вытокі лірычнага бачання свету, паэтычнага таленту ураджэнца кобрынскай зямлі пачынаюцца ў родным Палессі. Менавіта Кобрыншчына для яго стала першакрыніцай духоўнага фарміравання.

Вядучы 2. Так склалася доля поета, що мало був він у рідних місцях: поіхав з Лепясов зовсім юнаків, жив і писав в Украіні. Але подумки Фальковський завжди був зі своім краем. Найкраще, що створив поет - тонкі лірйчні твори, багато з яких присвячеш рідним місцям і написаний близькою і зрозумілою кобрінчанам мовою.

На экране -партрэт Фалькоўскага і словы з верша:

Ах, день один... один лиш день
Серед борів своіх пожити.
О, скільки міг би я створити
Легенд нових, нових пісень!..”

Вядучы 2.

Чи ще співать? Чи вже доволі?
Ні... Ні...Нехай дзвенять пісні,-
Нехай розносять іх по полю Вггри заквітчані, рясні.
Нехай плетуть вшки з шипшини,
3 весняних срібно-теплих злив,
Нехай в піснях від бур спочину
И забуду все, що пережив.
Хоч я втомивсь, хоч сил немае:
- Співать! Співать аж до кінця!..
Бо ще цвітуть весняним маем
Твое... мое... усі серця.
Бо ще пісні в нас силу будять:
Струмком стреми ж, струмок пісень...
Нехай в пенях зустрінуть люди
Прийдешшй день,
Комуни день. Чи ще співать?
Чи вже доволі?..
Співать! Співать аж до кінця!
Бо ще цвітуть волошки в полі ,
Бо ще цвіте весна в серцях...

Гучыць украінская песня ў выкананні А. М. Саўчанкі.

Вядучы 1. Дзякуй за ўвагу!

Вядучы 2. Дякуемо за увагу! І запрашаем вас у школу мастацтваў на канцэрт.

МУЗЫКА ДУШИ

Музыка души : творческий вечер поэта и композитора / ГУК «Кобринская районная централизованная библиотечная система» , Магдалинская публичная библиотека. – Магдалин, 2019.

Ведущий: Добрый вечер, дорогие друзья!

Мы приветствуем вас в нашем уютном зале, в нашей прекрасной деревне Магдалин!

Пусть вам живется здесь хорошо и радостно всем невзгодам назло. И пусть будут добрыми наши встречи.

И сегодняшняя наша встреча посвящена творчеству музыканта, самодеятельного композитора, страстно влюбленного в наш родной край, в наши чудесные уголки природы, нашего земляка ***Алексея Кириевского***.

Сегодня в этом зале будут властвовать музыка, песни, стихи, а также слова благодарности и пожелания новых успехов в адрес талантливого работника культуры и самодеятельного композитора.

Не удивлюсь, если на нашей встрече сегодня произойдет нечто необычное. Потому что герой нашего праздника удивительный человек, обладающий огромной жаждой жизни, неиссякаемым оптимизмом и энергией. Это человек, для которого творить добро - потребность души.

Добро! Доброта! Добродетель! Какие слова...

Добрым быть совсем не просто,
Не зависит доброта от роста.
Доброта приносит людям радость,
И взамен не требует награды!

И поэтому сегодня, несмотря ни на какие трудности дышится легко и свободно.

А если глубже дышится и легче,
Если зорче в завтра я иду,
То не зря расправила я плечи
День обычный поутру.
Потому что все на свете
За дела свои в ответе,
Если дует свежий ветер
Это значит - быть добру!

Ведущий: Дорогие друзья, встречайте! Виновник нашего торжества: ***Алексей Павлович Кириевский.***

Выступление Алексея Павловича.

Музыкальный номер «Кобрин мой» - исполняют А. Кириевский, Константин Давидюк, Светлана Веремко, Виктор Соловей.

Ведущий: Более 60 лет в деревне Рыбна живет Алексей Кириевский, родился 3 августа 1956г. В сфере культуры трудится с 1974 г. творческая жизнь тесно связана с семейно-родственным коллективом Букач-Кириевских, с народным ансамблем песни и музыки «Зараница», народным клубом любителей фольклора «Магдалина».

Вместе с этими коллективами неоднократно принимал участие в самых престижных областных, республиканских фестивалях, конкурсах, в зарубежных поездках. В 2002 г. стал Лауреатом Республиканского фестиваля авторской песни (г.Узда Минской области)

Музыку начал писать в 80-е годы, но, как говорится, писал в стол, не решаясь обнародовать свои песни. Накануне празднования 700-летия нашего города, Кириевский вместе с талантливым поэтом Николаем Ярмошуком вел активную концертную деятельность. Это был замечательный творческий дуэт. С прекрасными концертными программами они выступали во многих учреждениях культуры нашего района: Хидры, Новосёлки, Магдалин, Верхолесье, Корчицы, Болота... В то время Николай Ярмошук написал прекрасное признание в любви городу Кобрину: у Алексея Кириевского родилась музыка... «Кобринский вальс» эту песню вы можете услышать на праздновании дня города Кобрина

Музыкальный номер «Приезжайте к родителям в гости» и «Милый ветер» - исполняет А. Кириевский.

Музыкальный номер «Моя земля» - исполняют А. Кириевский и Виктор Соловей.

Ведущий: Кто не знает этой фамилии? Это человек, внесший огромный вклад в популяризацию развития композиторской и поэтической деятельности в районе, сотрудничество с такими поэтами как Ирина Данник (г. Гродно), Михаил Ткачёв (Гродно), Зиновий Вагер - член корреспондент союза писателей г. Пинск. Это постоянно играющий баянист. Находясь на заслуженном отдыхе, Алексей Павлович продолжает работать. Алексей Павлович удостоен дипломом в номинации «За большой личный вклад в развитии социальной сфере р-на в сфере культуры», победитель районного соревнования «Мы славу Кобрина трудом умножим», за огромный вклад в развитие культуры Кобринского района. За время работы в культуре Алексей Кириевский зарекомендовал себя как грамотный, трудолюбивый и креативный специалист.

Музыкальный номер «Моя земля» - исполняет А. Кириевский и В. Соловей.

Ведущий: «Рябины печаль» - эта красивая лирическая песня написана на стихи Михаила Ткачева. С этим поэтом Алексей Павлович познакомился в 2002 году на фестивале национальных культур в г. Гродно. А итог знакомства - творческая дружба и песня. А сегодня он выступает еще и в качестве композитора, музыканта, аранжировщика и исполнителя.

С каждой песней связана своя история. Стихи пинского автора Зиновия Вагера «Жыві, Перамога!» Алексей нашёл в брестской газете, стихи понравились, родилась песня. Как-то коллектив «Зараница» выступал с концертом в санатории под Пинском, где в это время отдыхал Зиновий Вагер. После концерта Вагер сказал: «Я на эти стихи написал песню, но твоя музыка лучше…» и подарил ещё одно стихотворение «За светлы пачатак», вскоре новая песня под таким же названием появилась в репертуаре коллектива

Дом Алексея Кириевского находится в д. Рыбна Киселевецкого сельсовета. С этим краем много связано в жизни нашего автора.

Здесь он родился и вырос, здесь живут его дети и внуки. На этой земле он трудится, эту землю воспевает в своих песнях и стихах...

Алексей Павлович увлеченно работает как аккомпаниатор народного клуба любителей фольклора «Магдалина». Прекрасный знаток традиционной культуры, он очень умело и творчески подходит к музыкальному сопровождению, бережно используя бесценное музыкальное наследие Кобринщины.

У Алексея Павловича сердце полно все той же любви, к родной земле и людям, живущим на ней. И все творчество говорит само за себя, оценивает своего творца. В его репертуаре есть песни участников клуба «Белый аист» (Людмилы Лазюк, Михаила Чайникова, Валентины Клачкович и др.).

Музыкальный номер «Осенняя грусть», «Романс» и «Светит солнце» - исполняет А. Кириевский и В. Соловей.

Ведущий: Родной я эту землю называю,
В признании низко голову склоня
И как любимой счастья ей желаю
С началом добрым солнечного дня.

Одной из песен написанной Сергеем Гарбузовым стала песня «Жизнь». Итак, познакомьтесь с новым дуэтом А. Кириевским и С. Веремко песня «Жизнь»

Ведущий: Мудрые всегда говорили:
Спешите делать добро, спешите!
Ищите добрых друзей, ищите!
Здорово, когда на свете есть друзья!

Потому что в одиночку жить нельзя!

Ведущий: Дорогие друзья! Сегодня в зале и на сцене присутствует много друзей Алексея Кириевского. Это люди, кто все эти годы находится рядом. Это коллеги по работе, соратники на музыкальном поприще. В творческой копилке композитора немало песен военной тематики, посвященных воинам-интернационалистам одна из них - песня на стихи Натальи Кондрашук.

Музыкальный номер «Боль утраты» - исполняет А. Кириевский.

Ведущий: Если человек талантлив, он талантлив во всем. Говорят, что если человек работает в культуре более 10 лет, к нему тянутся люди, значит, он состоялся как личность. А если человек проработал в культуре более 45 лет лет, да еще лихо играет на баяне и пишет стихотворения и музыку, то с уверенностью можно сказать что этот человек всю жизнь посвятил людям и искусству.

Без песни нам прожить нельзя –
Она помощница в работе.
И если грустно на душе
Вы все равно всегда поете.
Былая удаль в ней слышна
Порою слез соленых море,
И с песней легче пережить
Любую боль, любое горе.
Потоки песен всех времен
На нас сегодня здесь прольются
Сдержать артистов нам невмочь,
Они на встречу с вами рвутся.

Ведущий: Дорогие друзья! Кажется, совсем недавно, познакомился Алексей Павлович с Дивинской поэтессой Надеждой Момлик. И результатом творческой дружбы двух авторов стали 40 красивых песен, поскольку стихи Надежды, по признанию композитора, очень музыкальны. Эта песня посвящена 1000 летию города Бреста. «Брестская крепость» - слова Н. Момлик муз. А. Кириевского исп. А. Кириевский

Музыкальный номер «С неба идет благодать», «Сиреневый вечер» - исполняет А. Кириевский и С. Веремко.

Ведущий: Дорогие друзья! Вот и подходит к завершению творческий вечер поэта и музыканта-композитора Алексея Кириевского. Может быть, не все удалось, но мы надеемся, что основная цель достигнута: мы познакомились с замечательными творческими людьми, которые живут рядом, они пишут стихи и музыку, поют свои песни для вас, зрителей от

чистого сердца, от всей души.

Мы очень надеемся, что такие встречи будут традиционными, и мы еще услышим новые песни, узнаем новые имена поэтов, которые станут нашими добрыми друзьями.

Нужно, чтобы в будни и праздники, добрые улыбки находили друг друга, добрые руки сливались в рукопожатиях, а добрые дела приносили хотя бы немного радости, спасибо огромное вам, что пришли на творческий вечер

Я стану горсточкой земли,-
Родной земли, а не глубинной,
Над нею плачут журавли,
Ее овеял дух полынный.
И устраненный в вечной мгле
Под шум травы, под свист метели
Я так хочу, чтоб на земле
Сады цвели, а люди пели!

Музыкальный номер «В родном краю» - исполняет А. Кириевский.

Ведущий: До свидания, до новых добрых встреч!

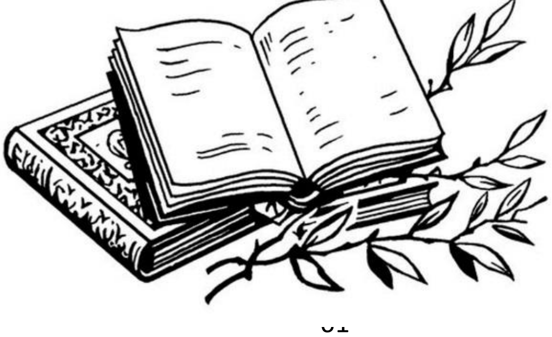

ПРАЗДНИЧНОЕ АССОРТИ

Ефтифеева, Н. Праздничное ассорти : устный журнал / ГУК «Кобринская районная централизованная библиотечная система», Кобринская центральная районная библиотека, отдел библиотечного маркетинга; Наталья Ефтифеева. – Кобрин, 2020.

Ведущий 1: Добрый день, дорогие друзья! Мы рады приветствовать вас на нашем устном журнале «Праздничное ассорти». Его авторами являются кобринские поэты – члены литературного клуба «ПоэтиКо», который работает при Кобринской центральной районной библиотеке. В качестве музыкальных гостей мы пригласили вокалистов Николая Назарука и Наталью Романюк.

Ведущий 2: Наш устный журнал небольшой – всего 3 страницы, которые расскажут о трёх главных праздниках января. Это Новый год, Рождество Христово и Крещение Господне. Сегодня мы не будем знакомить вас с историей каждого праздника или говорить обо всех традициях празднования. Наша главная цель – предложить вашем вниманию творчество местных поэтов, в стихах которых нашлось место темам этих праздников.

Ведущий 1: Открываем первую страницу журнала. И у нас наступает Новый год – замечательный праздник, который любят все – и взрослые, и дети. Сегодня у вас, дорогие гости, появляется уникальная возможность вновь окунуться в новогоднюю атмосферу. Представьте, что старый год уходит именно сейчас. Встречайте Нину Пучек со стихотворением «Уходит старый год…».

Нина Пучек «Уходит старый год…»

Ведущий 2: Предпраздничное настроение – это всегда что-то особенное. И не только потому, что нужно закупать продукты, накрывать праздничный стол, готовить подарки для близких. Ощущение праздника находится внутри человека. В чём-то предновогодние настроения у людей похожие, а в чём-то они у каждого свои. Сейчас моя соведущая Марина Михалюк поделится с вами своими предпраздничными мыслями, обрамлёнными в стихотворение «Напярэдадні свята».

Марина Михалюк «Напярэдадні свята».

Ведущий 2: Помните, как когда-то многие из нас заводили отдельные тетрадки или блокноты для записи пожеланий? Мы старались записать туда все самые красивые стихотворные строчки к разным праздникам – ко дню рождения, свадьбе, 8 Марта, 23 февраля и, конечно же, Новому году. Если эта традиция сохранилась у вас до сих пор, то, наверняка, стихотворение Зинаиды Новосад сможет занять достойное место среди ваших записей.

Зинаида Новосад «Пожелание с Новым годом и Рождеством».

Ведущий 1: В недалёком прошлом большинство людей отправляли друг другу новогодние открытки. Постепенно их вытеснили звонки по мобильному телефону, СМС-ки и виртуальные подарки в социальных сетях в Интернете. Однако способ передачи пожеланий абсолютно не важен. Главное, проявить внимание и сказать друг другу тёплые слова. Принимайте музыкальные пожелания от Натальи Романюк.

Музыкальный номер «Пожелания» - исполняет Наталья Романюк.

Ведущий 2: Многие люди в новогоднюю ночь мечтают о том, каким будет предстоящий год. И каждому так хочется, чтобы все его мечты исполнились. И конечно же, эти мечты только о добром, хорошем, светлом, возвышенном. А о чём же мечтают поэты? Своими мечтами с вами поделится Валентина Пигас.

Валентина Пигас «Новогодние мечты»

Ведущий 1: С чем ассоциируется Новый год? Это календарь, а точнее, смена календаря. Мы обрываем последний лист года ушедшего и вешаем на стену новый. Это часы, когда мы с нетерпением ожидаем, когда же они пробьют полночь. О своём ожидании боя курантов расскажет Наталья Кондрашук.

Наталья Кондрашук «Навагоднi карагод».

Ведущий 1: Время быстротечно. Оно неумомлимо спешит вперёд, заставляя нас в очередной раз задуматься о своей жизни. Ведь, к сожалению, ничего нельзя вернуть назад. Ни единого многовения. Поэтому стоит хотя бы немного подумать, на что мы тратим жизнь. «За времени туманами» - так называется песня, которую написал Николай Назарук.

Музыкальный номер «За времени туманами» - исполняет Николай Назарук.

Ведущий 2: Новый год – зимний праздник. Правда, в этом году создаётся впечатление, что в природе произошла какая-то путаница. Ни декабрь, ни январь пока не порадовали кобринчан настоящим снегом. А ведь когда-то сугробы наметались чуть ли не по крыши домов. А ещё непременным атрибутом зимы были снегири, которые в отличие от птиц, улетавших осенью на юг, прилетали к нам на зиму с севера. Именно об этих удивительных зимних птичках прочтёт своё стихотворение Михаил Чайников.

Михаил Чайников «Волшебные снегири».

Ведущий 1: Да, этой зимой о снеге приходится только вспоминать. А ведь именно в Новый год так хочется, чтобы было много снега, чтобы морозец пощипал нам щёки и нос. Почему же мы, как дети, радуемся

новогоднему снегу и расстраиваемся, если природа не преподносит нам такого подарка? Навеное, потому, что белый снег – это символ чистоты.

Музыкальный номер «Снова за окном белые дома» - исполняет Николай Назарук.

Ведущий 2: Песня в исполнении Николая Назарука закрыла первую страницу нашего устного журнала и открыла следующую, которая рассказывает о Рождестве Христовом. О том, как родился Иисус Христос, написано в Библии. Я не буду сейчас зачитывать места из Священного Писания, говорящие о Рождестве, потому что об этом хорошо написала Любовь Ильяшевич.

Любовь Ильяшевич «Рождество».

Ведущий 1: Иисус Христос пришёл на землю маленьким Младенцем. И это был необычный ребёнок, которого родила Дева Мария от Святого Духа. Иисус Христос – Сын Божий. Об этом знают все – и взрослые, и дети. Стихотворение Зинаиды Новосад «Рождество» прочтёт её внучка Катя.

Внучка Зинаиды Новосад «Рождество».

Ведущий 2: Рождество – особенный семейный праздник. Поэтому, став взрослыми, мы так часто вспоминаем, как праздновали его вместе с родителями. Своими воспоминаниями с вами поделится Нина Пучек.

Нина Пучек «Свет рождественской “сказки”».

Ведущий 2: Рождество – уникальный праздник, у которого есть две даты – 25 декабря и 7 января. Это связано с тем, что одна часть христианского мира празднует его по юлианскому календарю, то есть по старому стилю, а другая – по григорианскому, то есть по новому стилю. И в каждом из этих дней есть очередной повод вспомнить о чудесном празднике. Вот и Валентина Пигас ещё раз напомнит всем нам о Рождестве.

Валентина Пигас «Мамино Рождество».

Ведущий 1: Человеку свойственно искать чудес. Порой людям кажется, что только чудо может быть доказательством существования Бога. Но разве окружающая нас природа – это не чудо? Однако самое большое чудо – рождение Иисуса Христа. Наталья Кондрашук называет Рождество Христово чудом из чудес.

Наталья Кондрашук «Чудо из чудес».

Ведущий 1: И снова не обошлось без ностальгии по снежной зиме. И это неудивительно, ведь в Новый год и Рождество нам так хочется, чтобы закружились в воздухе снежинки, укрывая землю белым покрывалом. Но в этом году снежинки кружатся только в наших стихах и песнях. «Рождество пришло» - поёт Николай Назарук.

Ведущий 2: Рождество – это не обычный, рядовой день, а настоящий праздник, к которому мы тщательно готовимся. Мы суетимся, чтобы навести чистоту в наших домах и приготовить праздничные блюда. Вот только не забыть бы в предпраздничной суете о душе. Марина Михалюк расскажет вам о рождественском сочельнике.

Марина Михалюк «Сочельник».

Ведущий 2: Рождение Иисуса Христа – это особое проявление любви Бога к людям. Ведь Иисус Христос – Сын Божий – стал нашим Спасителем, который любит нас. Стихотворение о Божьей любви, явленной в Иисусе Христе, написал Юрий Макалович.

Юрий Макалович «Любовь пришла».

Ведущий 1: Бог любит людей. Он доказал это тем, что послал на землю Своего Сына Иисуса Христа, который умер за нас на голгофском кресте. Святая спасительная любовь Сына Божьего очищает нас от грехов. Об этом поёт Николай Назарук.

Музыкальный номер «Я помню день» - исполняет Николай Назарук.

Ведущий 2: Пришло время открыть следующую страничку нашего устного журнала, которая посвящена Крещению Господнему. Именно этот праздник мы с вами отмечаем сегодня – 19 января. Так что самое время напомнить, что это за день.

Ведущий 1: В Библии, в Евангелии от Матфея, сказано: «Тогда приходит Иисус из Галилеи на Иордан к Иоанну креститься от него. Иоанн же удерживал Его и говорил: мне надобно креститься от Тебя, и Ты ли приходишь ко мне? Но Иисус сказал ему в ответ: оставь теперь, ибо так надлежит нам исполнить всякую правду. Тогда Иоанн допускает Его. И, крестившись, Иисус тотчас вышел из воды, - и се, отверзлись Ему небеса, и увидел Иоанн Духа Божия, Который сходил, как голубь, и ниспускался на Него. И се, глас с небес глаголющий: Сей есть Сын Мой возлюбленный, в Котором Мое благоволение».

Ведущий 2: Крещение Господа нашего Иисуса Христа – важное событие в Его земной жизни. Именно после крещения Спаситель начал Своё земное служение людям, которое завершилось на голгофском кресте. В то время Иоанн Креститель крестил в покаяние грехов. Но каяться нужно было не только современникам Иисуса Христа. Это необходимо каждому из нас. Предлагаем вашему вниманию песню, которую написал известный певец Александр Барыкин.

Музыкальный номер «Я каюсь» - исполняет Николай Назарук.

Ведущий 1: Тему Крещения Господнего не часто встретишь в литературных произведениях. К сожалению, к ней редко обращаются поэты. Валентина Пигас – одна из немногих.

Валентина Пигас «Крещение Господне».

Ведущий 2: Тема Крещения Господнего оказалась самой короткой страничкой в нашем устном журнале. Первоначально мы планировали, что именно здесь должен выступить перед зрителями православный священник, но он не смог прийти, так как целый день сегодня занят в храме. Поэтому нам осталось подарить вам в подарок ещё одну песню, которую написал иеромонах Роман.

Музыкальный номер «Целебный родник» - исполняет Николай Назарук.

Ведущий 1: Дорогие друзья, мы очень рады, что этот устный журнал вы читали вместе с нами. Надеемся, что эта встреча была не последней. И вы непременно будете посещать мероприятия, проводимые библиотекой. Сегодня из уст наших поэтов и вокалистов вы уже слышали много добрых слов пожеланий. Я не буду повторяться, а просто скажу: до новых встреч!

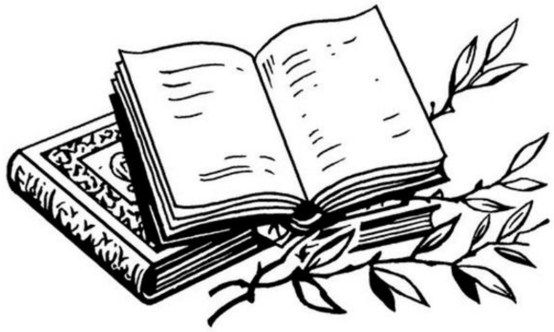

ЧЕМ ПАХНЕТ СЧАСТЬЕ

Чем пахнет счастье : презентация кнігі / ДУК "Кобрынская раённая цэнтралізаваная бібліятэчная сістэма", Кобрынская цэнтральная раённая бібліятэка, аддзел абслугоўвання і інфармацыі. – Кобрын, 2018.

Ведущая. Дорогие друзья, мы рады видеть Вас на нашем празднике.

15 сентября – День библиотек. Государственным праздником этот день стал неслучайно. Именно 15 сентября 1922 года была создана Национальная библиотека. Впервые в нашей стране День библиотек был введён в праздничный календарь в соответствии с указом Президента Республики Беларусь Александром Лукашенко № 483 от 8 сентября 2001г., что свидетельствует о признании государственной значимости такого важного социального института, как библиотека, чья деятельность благотворно воздействует на духовность нации, образовательный и культурный уровень общества.

День библиотек праздник не только библиотекарей, но и всех, кто не мыслит своей жизни без книги, кто имеет отношение к чтению, знаниям, просвещению.

Страницы книг, бессмертных книг
В вас свет добра и откровенье.
Вы – чистой радости родник,
Источник силы, обновленья.
Навек надёжно полоня,
Распахивая жизни дали,
И создавали вы меня,
И исцеляли, и спасали.
Страницы книг, любимых книг,
Как щедро дарите вы знанья!
В вас вечность и летящий миг,
Ключи к разгадкам мирозданья.
Я верю в вас, не в чудеса:
Вы как надежда в час бессилья,
Как поднятые паруса
И как распахнутые крылья.
Страницы добрых мудрых книг
В вас взлёты мысли, вспышки чувства,
Титанов, гениев язык –
Преображённый мир искусства.

К вам жадно припадаю я –
И сердце обновлено бьётся.
Уходят близкие друзья,
А книга с нами остаётся.

Ведущая. Сегодня, 15 сентября, в День библиотек, у нас проходит презентация книги. Стало замечательной традицией встречи с новыми книгами проводить в стенах библиотеки. У нас состоялись презентации первых книг Леонида Глушко, Михаила Чайникова, Надежды Самосюк; мы знакомились с книгами Леонида Волосюка, Лидии Жук, Любови Счастливой, Игоря Сидорука, Алеся Поплавского.

Сегодня в рамках праздника книги состоится презентация второй книги Надежды Самосюк под лирическим названием «Чем пахнет счастье».

Чем пахнет счастье? Теплым летом,
Пушистой, сказочной зимой,
Днем новым, что спешит с рассветом
Вновь поздороваться с тобой.
У счастья аромат приятный,
Цветочный, сладкий, как нектар.
И вкус его, невероятно,
В душе рождает страстный жар.
А запах у беды - иной!
Он дышет ночью, мрачной темью,
Осенней слякотью, слезой
И ветром, что скрипит под дверью.
Он, вкус беды, стоит комком
Горчащим, острым, неприятным...
Пусть запах этот сквозняком
Из сердца вылетит обратно!
Чем пахнет жизнь? Немного счастьем,
Немного скрюченной бедой...
Чередованье ароматов
Мелькает в нас, само собой.
Хотелось бы, чтоб каждый встречный
Пах счастьем с головы до ног,
Вся жизнь казалась бы беспечной...
Пусть в этом вам поможет Бог!

Поэзия – всегда праздник. Другой она и не может быть по своей сути. А самое важное качество поэта – сердечность, искренность.

Именно такими качествами и обладает Надежда Фёдоровна Самосюк. Она вся в своих коротких творениях: в них подкупающая искренность,

доверчивость к читателю, высокая эмоциональность и вместе с тем – неординарное мышление, своя философия жизни.

Начнём, пожалуй, с автобиографии.

Надежда Самосюк родилась в г.Кобрине 1 февраля 1962 года. После окончания 8 классов школы №6 поступила в Барановичский техникум лёгкой промышленности. С дипломом техника-технолога непродолжительное время работала в Риге мастером ткацкого цеха, а в 1982г. вышла замуж и вернулась в родной Кобрин. Работала на прядильно-ткацкой фабрике в комсомольской организации зав. сектором учёта, зам. секретаря комсомольской организации, мастером производственного обучения. С 1993 года и по настоящее время работает продавцом магазина «Горячий хлеб» Кобринского хлебозавода. Работа ей нравится. Действительно, что может быть прекраснее и вкуснее свежеиспечённого хлеба, который она выдаёт людям. В прошлом (2007г.) поступила на заочное отделение Московского института управления и права, на факультет педагогической психологии. Публикуется в “Кобрынскім весніку”, альманахах «Гоман», «Панядзелак».

Уже с раннего детства Надежда Самосюк пыталась писать свои первые стихи. В пору юности они посвящались первой влюблённости. По мере взросления менялась тематика и смысл стихов. Иногда перерывы в написании затягивались на продолжительное время, но всегда стихи возвращались, чему автор очень рада.

Надежда Фёдоровна – патриотка своего города, но обожает путешествовать, познавать что-то новое. Она любит классическую и современную музыку, увлекается шахматами. У Надежды Фёдоровны семья – муж, дочь, сын, она – бабушка (в это трудно поверить, но это так).

Итак, Надежда Самосюк… По образованию – технолог, по должности – продавец, по призванию – поэтесса. Предоставим ей слово.

Н. Самосюк представляет свои стихи.

Коллеги по перу, друзья Н. Самосюк - об авторе книги, о её стихах.

Літаратурна-мастацкае выданне

ДА ПАЭТЫЧНАГА СЛОВА ДАКРАНІСЯ

ЗБОРНІК СЦЭНАРНЫХ МАТЭРЫЯЛАЎ ТВОРЧЫХ СУСТРЭЧ З ЛІТАРАТАРАМІ БРЭСТЧЫНЫ І КОБРЫНШЧЫНЫ

Складальнік А. М. Михейкина-Белякова
Кампутарная вёрстка А. М. Михейкина-Белякова

ДУК «Кобрынская раённая цэнтралізаваная бібліятэчная сістэма»
Цэнтральная раённая бібліятэка
Кобрынская цэнтральная раённая бібліятэка
Аддзел бібліятэчнага маркетынгу
225306, г. Кобрын, вул. Жукова, 12
Тэл.: 8 (01642)3-85-81
E-mail: kobrinlib@gmail.com